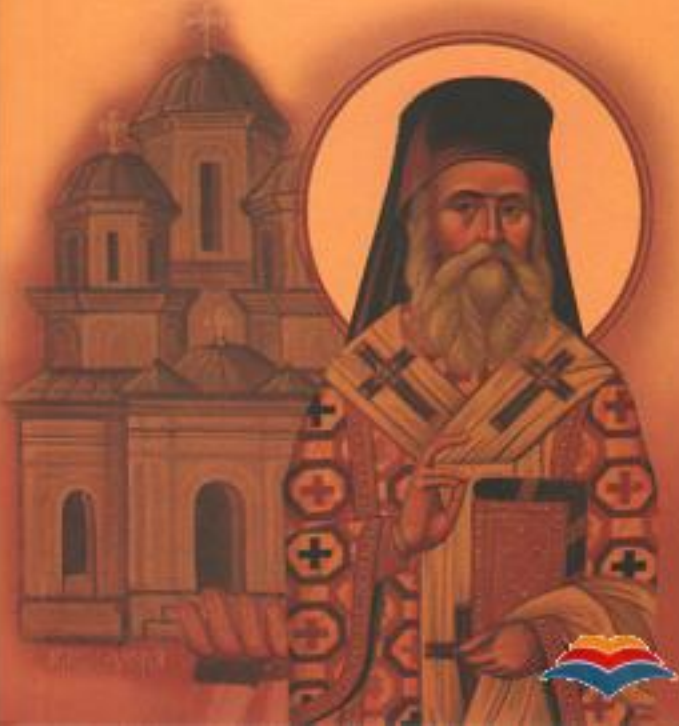

SFÂNTUL NECTARIE
NOI MINUNI
LA MĂNĂSTIREA
RABU VOĐĂ

SFÂNTUL NECTARIE.
NOI MINUNI LA
MĂNĂSTIREA RADU VODĂ

© Pentru prezenta ediție, Editura Areopag

Preluarea materialelor din acest volum (fie în formă tipărită - în ziare, reviste, foi parohiale – sau în formă electronică, pe blog-uri sau site-uri) este liberă, cu menționarea exactă a sursei citate. Pentru varianta în formă electronică se va prelua textul postat pe www.areopag.ro.

Cei care vor să trimită noi mărturii
o pot face pe adresa de e-mail
danionvasile@yahoo.com.

I.S.B.N. 978-606-93099-1-9

SFÂNTUL NECTARIE.
NOI MINUNI LA
MĂNĂSTIREA RADU VODĂ

Ediție îngrijită de Ciprian Voicilă
Volum coordonat de Danion Vasile

Ediția a doua

Carte apărută cu binecuvântarea
Înalt Preasfințitului Arhiepiscop
Justinian Chira
al Episcopiei Maramureșului
și Sătmarului

Editura Areopag
București, 2012

Introducere

Câți dintre noi nu au auzit adesea oameni spunând: „Dumnezeu mi-a salvat copilul”. Sau: „Maica Domnului mi-a auzit rugăciunile”. Sau: „Fără ajutorul Sfântului Nectarie, nu aş fi reuşit”. Dar câți dintre noi, cu puterea omenească a minții, au putut să înțeleagă în ce constă minunea?

Minunea e un lucru tainic, pe care omul care îl trăiește îl înțelege perfect, dar ceilalți, cărora le este împărtășit, se minunează, însă nu îl pot cuprinde. Depinde de credința fiecăruia modul în care înțelegi miracolul. Un om credincios își dă seama acolo unde este puterea lui Dumnezeu arătată în toată splendoarea ei. Din perspectiva unui doctor care pune un diagnostic bazat pe evidențe - obiectivate prin rezultate de sânge (verificate de multe ori), rezultate radiologice, tomografice, consulturi multiple interdisciplinare -

acest lucru poate e mult mai evident decât la alte categorii profesionale, care nu au această posibilitate intervențională.

Aș dori să vă împărtășesc o parte din trăirile unui medic credincios, care a avut parte de experiențe care au depășit granița dintre știință, coincidență și întâmplare.

Cu tatăl meu... totul s-a întâmplat într-o singură zi, cea de 31 decembrie 2003. Pe la ora 11:00 dimineața, am primit un telefon de la mama, că tata a făcut un posibil accident vascular cerebral, și-a pierdut starea de conștiență și a fost dus de urgență la spitalul din Galați, unde era într-o stare foarte gravă – fiind afazic.

Eram în mașină cu soțul meu și cu cei doi băieței, în vârstă de șase luni și respectiv doi ani, și ne îndreptam spre Giurgiu, spre a ne petrece revelionul cu nașii copiilor. Vestea a căzut ca un trăsnet, și am oprit mașina, plângând în hohote, mai întâi eu și apoi și copilașii. Soțul meu era disperat, și nu știa în ce direcție să o apucăm. Ne-am întors acasă, hotărâți să ne ducem la Galați, să-l aducem pe tata în București, deși vremea era nefavorabilă și

am fi pierdut mult timp foarte important pentru tata.

Înainte de a ajunge acasă, ne-am oprit la Mănăstirea Radu Vodă, să ne rugăm Sfântului Nectarie pentru tata. Am îngenunchat la moaște, deznădăjduită, și m-am rugat ca tata să trăiască, să-l putem aduce în București. Am plâns și m-am rugat ca tata să trăiască să ajungă măcar la 70 de ani, să nu moară atunci, când abia împlinise 61 de ani. În timp ce mă rugam, ceva îmi spunea că totul o să fie foarte bine, dar eu eram atât de îngrozită de posibilul deznodământ tragic (fiind medic și conștientizând gravitatea afecțiunii), încât mi se părea ireal. Am plecat de la mănăstire mai liniștită și am hotărât cu soțul meu să-l scoatem din spitalul din Galați cât mai repede. Nu am reușit decât să-l aducem cu taxiul împreună cu mama și astfel că la 8:00 seara tata era la Obor în București. L-am urcat în mașina noastră și ne-am dus la Spitalul Floreasca, unde lucram eu atunci, fiind medic rezident.

Pot să spun doar că într-o oră tata era diagnosticat cu hematom subdural compresiv și internat la secția de neurochirurgie. Medicul de gardă neurochirurg, dr.

Lungu, un om de excepție, mi-a spus că tata trebuia operat imediat și că nu rezista până dimineața fără operație, și că este o minune cum a supraviețuit, dat fiind că a venit de la Galați la București cu taxiul. L-a operat și totul a decurs foarte bine, astfel că la ora 23:45 tata era conștient și fără nicio problemă, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Am petrecut toată noaptea de revelion la terapie intensivă, și a fost cel mai fericit revelion din viața mea.

Mult timp după acest episod, medicul de la neurochirurgie mi-a spus că eu l-am salvat pe tata, aducându-l la București, dar eu consider că Sfântul Nectarie l-a salvat, într-o lucrare de conlucrare de excepție cu un medic care și-a făcut meseria, în momente în care poate alții preferau să se distreze. Tata este bine, trăiește și astăzi, iar eu nu conțin să-i mulțumesc Sfântului Nectarie pentru minunea pe care a făcut-o cu tata. Sfântul Nectarie este sfântul zilelor noastre, grabnic ajutor, iar toate mărturiile despre el sunt o dovadă în acest sens.

Mărturisesc în fața dumneavoastră, a cititorilor acestei cărți, o altă lucrare a Sfântului Nectarie, pe care Dumnezeu

m-a învrednicit să o împărtășesc. Sunt medic și obișnuiam să merg vinerea după-amiaza la Taina Sfântului Maslu, la Mănăstirea Radu Vodă din București. Într-una din zile, când s-a terminat slujba, eram la plecare pe dealul de la sfânta mănăstire într-o mare de oameni, când de mine s-a apropiat o femeie care părea că băuse - atât de distrusă arăta. M-a rugat dacă știu cum poate să ajungă la Spitalul Floreasca. Eu lucram acolo și chiar fusem de gardă și mare mi-a fost mirarea când am aflat ce problemă avea femeia. Avea o nepoată care era în comă la spital, în urma unui grav accident de circulație. Fuseseră anunțați de către medici că șansele bolnavei sunt infime, și bunica femeii voia să se ducă la spital, la terminarea slujbei, ca să o ungă cu ulei de la Sfântul Maslu. Am rugat-o să îmi dea numele nepoatei și să mă lase și pe mine să mă duc să mă interesez de ea, urmând ca în următoarea vineri să ne vedem la Sfântul Maslu.

Am fost în terapie în politraumă, am vorbit cu un prieten care își făcea stagiul de terapie chiar acolo, i-am povestit de durerea bunicii și l-am rugat să mă țină la

curent cu orice lucru cât de neînsemnat care ar fi putut să însemne o îmbunătățire a stării pacientei. Veștile nu erau deloc îmbucurătoare: practic, de fiecare dată când se făcea vizita, cazul era considerat fără nicio șansă de supraviețuire.

Vinerea următoare bunica era conștiincioasă, fiind prima de lângă altar, și se ruga Sfântului Nectarie pentru ieșirea din comă a nepoatei. După slujbă am vorbit cu dânsa și mi-a spus un lucru pe care eu îl știam, că au fost anunțați să facă pregătirile de înmormântare, dar că ea și-a pus nădejdea în Dumnezeu și în Sfântul Nectarie și o să se roage tot timpul și o să o dea pe Monicuța ei cu ulei sfințit de la Sfântul Maslu.

M-a rugat să mă interesez în continuare de nepoata ei, lucru pe care i l-am promis, și, de fiecare dată când eram de gardă, mă duceam să o văd cu ochii mei și să urmăresc evoluția Monicăi. Următoarea vineri, bunica era distrusă, întrucât părinții fetei, care erau despărțiți, se certau unde să o îngroape, în București sau în provincie, la Titu. Ea continua totuși să vină la fiecare slujbă și apoi să se ducă direct la spital să o ungă cu ulei sfințit.

Rugăciunile bunicii nu au rămas fără răspuns de la Sfântul Nectarie, astfel că, în loc să o îngroape, Monica a început să dea semne că se va trezi din comă după aproape șase săptămâni, lucru care a fost confirmat și de mine, personal: am rugat-o pe Monica, dacă mă aude, să mă strângă de mână, lucru pe care ea l-a făcut.

Mare este puterea lui Dumnezeu, iar faptul că această fată de 18 ani, fără cea mai mică șansă de supraviețuire la internare, este astăzi un om normal stă mărturie pentru acest lucru.

Nu mai merg în fiecare vineri la Sfântul Maslu, dar, de fiecare dată când merg, o văd pe bunica fetei în primul rând, mulțumind în continuare Sfântului Nectarie pentru binefacerile făcute. De atunci mă feresc să le spun pacienților grav bolnavi că nu mai au nicio șansă...

În vara anului 2006, în luna iunie, am fost într-o călătorie în Eghina, în Grecia, la moaștele Sfântului Nectarie. La întoarcere, în prima zi, eram de gardă la Spitalul de Urgență. În buzunarul de la halat aveam o sticlută cu mir de la Sfântul Nectarie, pe care o adusesem la spital ca să i-o

dau unei femei (medic, care își îngrijea fiul de 33 de ani, aflat de un an în comă), care mă rugase să-i aduc mir pentru fiul ei.

Atunci am fost solicitată să fac un consult la ortopedie. Pacienta fusese victima unui accident rutier, petrecut în aprilie 2006, când se întorcea de la o mănăstire. Fusese adusă în comă la Spitalul din Ploiești, cu șanse mici de supraviețuire. Cu ajutorul lui Dumnezeu își revenise din comă, după o lungă spitalizare la terapie intensivă la Spitalul din Ploiești. Suferise intervenții chirurgicale multiple și fusese transferată la Spitalul de Urgență din București din cauza unor complicații, fiind internată în secția de ortopedie și prezentând un sindrom febril de cauză neprecizată. Erau în spital mama (care își îngrijea fiica) și fiica accidentată, în vârstă de aproximativ 27 de ani, imobilizată în pat după ultima intervenție ortopedică. Era a patra lună de spitalizare, complicațiile se țineau lanț, erau la capătul puterilor și se rugau la Sfântul Nectarie să le trimită un semn dacă fata se mai face bine. Fără să știu lucrurile astea, eu am făcut consultul, am scris totul în foaie și, în

timp ce scriam, le-am spus câteva cuvinte de îmbărbătare și apoi le-am spus să se roage la Sfântul Nectarie, că eu sunt convinsă că o să fie totul bine. Le-am spus de altfel că tocmai mă întorsesem de la Sfântul Nectarie din Grecia. Ele au început să plângă, și să spună că în fiecare seară se rugau la sfântul să le trimită un semn și că foarte mult își doreau mir de la Sfântul Nectarie. Le-am dăruit din tot sufletul mirul meu din buzunar și m-a impresionat profund cu câtă bucurie și speranță au spus că Dumnezeu le-a ascultat rugăciunile și au primit semnul pe care și-l doreau atât și că acum sunt convinse că totul o să fie bine. Imaginea lor mi-a rămas întipărită în memorie: erau cazate într-o rezervă de la ortopedie de dimensiuni mici, într-o perioadă de caniculă, și se rugau seara - mama în genunchi lângă pat, iar fata imobilizată la pat. Rugăciunea arzătoare a lor în acele momente de disperare m-a marcat profund, având în vedere faptul că am continuat să mă duc să văd cum evoluează lucrurile. Faptul că pacienta a început să fie mai bine nu m-a mai surprins. După încă o intervenție chirurgicală, fata s-a făcut bine. S-a întors în Tulcea, unde este

profesoară, ca să își crească fetița care își așteptase cu atâta nerăbdare mama să se întoarcă acasă.

Mărturiile care urmează sunt o dovadă că și în timpurile noastre, atât de agitate, unii oameni își pun nădejdea în Dumnezeu și genunchiul la rugăciune când trec prin diferite încercări. Chiar și atunci când, din punct de vedere medical, nu mai e nimic de făcut. Rugăciunea e accesibilă oricui, și e cel mai direct mod de comunicare profundă cu Dumnezeu și cu sfinții Săi...

Dr. Cătălina Constantin

Noi minuni
la Mănăstirea Radu Vodă

„Riscul la care mama s-a expus...”

Vreau să mărturisesc despre ajutorul dat mamei mele de Sfântul Nectarie. Poate nu vi se va părea o minune, ci o rezolvare firească a unei probleme de sănătate, însă pentru noi a reprezentat un mare ajutor și de aceea suntem datori să dăm mărturie. În anul 2004, în urma unor analize de rutină, efectuate de un laborator tuturor angajaților unei anumite instituții, mama a descoperit că este purtătoare a virusului hepatitei C. Nu știam la vremea aceea ce înseamnă acest virus, iar atitudinea medicului de familie la aflarea veștii ne-a făcut să nu acordăm importanță acestui lucru.

La ceva timp totuși, mama a hotărât să repete analizele, poate era vorba de o

greșeală. Când din nou acestea au ieșit pozitive, s-a decis să facă mai multe investigații la un spital de profil (Spitalul de boli infecțioase *Victor Babeș* din București). Atunci am început să ne dăm seama de gravitatea situației, de faptul că acest virus poate evolua către ciroză hepatică. Din acel moment, mama a devenit pacienta aceluși spital, începând să facă periodic analize mai amănunțite. O analiză foarte importantă presupunea puncția ficatului (biopsie). Timp de aproximativ doi ani a refuzat efectuarea acestei analize și, implicit, prin aceasta, dreptul de a beneficia de tratamentul cu interferon și ribavirină (singurul considerat eficient, de altfel și enorm de scump – aproximativ 20.000 euro un an de tratament). La vremea respectivă, România era încă printre țările care se angajaseră să suporte prin casa de asigurări de sănătate costul integral al acestui tratament (acum acest lucru nu mai este valabil). Totuși, trebuia întocmit un dosar complex de analize (printre care și biopsia hepatică) și, chiar și atunci, după luni sau ani de așteptare, puteai să ai surpriza că dosarul îți este respins.

Am uitat să menționez faptul că acest tratament este suportat de marea majoritate foarte greu, schimbându-le total viața, cel puțin pentru un an (este similar citostaticelor). De aceea, mama refuza acea analiză și, implicit, tratamentul. Timp de aproape doi ani, cât a fost pacienta Spitalului *Victor Babeș*, starea psihică a mamei s-a degradat. Avea un soi de depresie, nemaifiind capabilă să reprezinte pentru noi un sprijin, așa cum o făcuse până atunci. Totul era cauzat de conștientizarea gravității bolii, la care se adăuga și atitudinea medicului curant. Acesta îi repeta, la fiecare control, că altă soluție în afară de interferon nu există și, refuzându-l, se îndreaptă practic cu pași siguri spre ciroză. Într-o anumită măsură, poate că avea dreptate, însă consider că, din punct de vedere psihologic, atitudinea sa era greșită. Am căutat diferite tratamente și variante naturiste, însă analizele nu ieșeau mai bine.

În acea perioadă, Sfântul Nectarie ne-a ajutat să aflăm un medic foarte bun de la Institutul Matei Balș, a cărui pacientă a devenit. La un moment dat, viremia (cantitatea de virus hepatic care exista în

sânge) avea valoarea de 200.000, normal fiind 0. Ceea ce a făcut-o pe mama să accepte biopsia - și deci și posibilitatea de a urma tratamentul - a fost triplarea viremiei, în urma decesului subit al bunicii mele. De la efectuarea biopsiei și până la aprobarea dosarului pentru tratament a trecut un an.

În tot acest timp, ne-am rugat să se facă voia Domnului, mama nefiind încă sigură ce va face în eventualitatea în care dosarul va fi aprobat. La aflarea veștii aprobării, cu binecuvântarea duhovnicului și a mai multor părinți îmbunătățiți, mama a început tratamentul. A fost incredibil de greu. Timp de un an nu a mers la serviciu, a stat numai în pat (sau chiar internată în spital din cauza complicațiilor), devenise foarte, foarte slabă. Din nou, Sfântul Nectarie ne-a ajutat, prin profesorul Alexandru Oproiu. Consultațiile periodice la dânsul au întărit-o pe mama, care altfel era la un pas să întrerupă tratamentul din cauza stării pe care o avea (întreruperea presupunea refuzul tratamentului, deci eșecul acestuia și, implicit, imposibilitatea acordării ajutorului pentru o viitoare terapie).

În tot acest timp ne-am rugat Sfântului Nectarie, mergeam la slujbe la Mănăstirea Radu Vodă, mama se ungea zilnic cu mir de la candela sfântului... Din trei în trei luni își făcea analize care monitorizau răspunsul organismului la tratament, acesta fiind foarte bun. Acest lucru însă nu garanta succesul tratamentului. Trebuia să aștepte și analiza de la șase luni de după terminarea tratamentului. Din nou, Sfântul Nectarie ne-a ajutat și a ieșit bine. La ora la care vă scriu, a mai trecut încă un an (deci în total un an și jumătate de la terminarea tratamentului), iar analizele continuă să arate dispariția completă a virusului (viremia este nedetectabilă). Cu cât timpul trece, cu atât scad șansele reapariției infecției.

Pentru noi, acestea reprezintă clar un mare ajutor al Sfântului Nectarie (dar și al Maicii Domnului și al altor sfinți tămăduitori cărora ne-am rugat – Sfântul Panteimon, Sfântul Ioan Rusul). Riscul la care mama s-a expus prin acceptarea tratamentului a fost nu numai acela de a-l urma fără ca nimeni să-i poată garanta o îmbunătățire a stării de sănătate: 5% dintre pacienții ce acceptă interferon prezintă

o accelerare a multiplicării virusului! Toate acestea mama le-a știut și și le-a asumat, cu încredere în ajutorul Domnului și al Sfântului Nectarie. Considerăm că acea triplare a viremiei a fost tot din lucrarea lui Dumnezeu. Dacă atunci analizele nu ar fi fost atât de îngrijorătoare, mama nu ar fi acceptat tratamentul. Totul a coincis: triplarea viremiei cu aprobarea dosarului au fost la diferență de câteva luni. Fără să mai pomenim de faptul că, la câteva luni de la terminarea tratamentului, o nouă lege a sănătății a retras ajutorul financiar acordat bolnavilor prin intermediul Casei de Asigurări de Sănătate. Îi mulțumim încă o dată sfântului pentru felul cum a lucrat!

(Florentina)

„Acum lucrează la o companie foarte bună”

Traversam o perioadă grea, când soțul meu nu-și găsea de lucru, deși e un băiat tare bun și deștept. A fost chemat la un interviu la București și, cum până la interviu

mai erau destule ore, i-am sugerat să treacă pe la Mănăstirea Radu Vodă, fiind convinsă că nu o va face. Soțul meu este bucureștean, dar mi-a spus că nu știe unde este mănăstirea, însă se va descurca.

Urmarea... cineva... acolo sus... sfântul meu drag l-a ajutat și acum lucrează la o companie foarte bună. L-am luat lângă mine pe Sfântul Nectarie la orice problemă și bucurie pe care o am. Sfântul Nectarie a stat lângă mine și la operația tatălui și la operația mamei și în nopțile cu febră ale fiului meu. Când l-am descoperit pe Sfântul Nectarie, am căutat să văd unde se găsesc moaștele lui și așa am descoperit Mănăstirea Radu Vodă. Pe sfântul meu drag îl simt aproape. M-a ajutat de foarte multe ori, deși eu nu mi-am îndeplinit promisiunile făcute.

(Celi)

„Șansele erau aproape inexistente”

Aș putea să spun că Sfântul Nectarie m-a urmărit peste tot. Acatistul sfântului l-am primit de la un preot din străinătate,

pe când locuiam acolo și încercam timid să mă apropii de Dumnezeu. Din păcate nu auzisem nimic de Sfântul Nectarie și nici nu m-am străduit să aflu câte ceva. Așa că am băgat acatistul în portofel și acolo a rămas. M-am întors în țară și Dumnezeu a avut grijă ca numele sfântului să-mi apară în diverse circumstanțe și, treptat, au început să-mi ajungă la urechi minunile sfântului.

În revista *Formula As* am citit primele mărturii ale unor persoane ajutate de Sfântul Nectarie și tot acolo am aflat și despre Mănăstirea Radu Vodă. Mi-am propus atunci să ajung cât mai curând la mănăstire, dar, deși locuiesc în București, a mai trecut ceva timp până m-am mobilizat. Am ajuns într-o seară rece de toamnă și am rămas profund surprinsă de frumusețea locului și de faptul că, la doi pași de nebunia Bucureștiului, se găsește așa o oază de liniște.

Apoi am aflat „din întâmplare” că și o colegă de serviciu știa de minunile sfântului și mergea din când în când să se roage la Radu Vodă. Am început să mergem împreună, cât de des puteam. Toate acestea au coincis cu bătălia mea către Dumne-

zeu și Biserică și cu încercările, uneori disperate, de a-mi găsi liniștea și de a mă împăca cu anumite evenimente din viața mea. Fac pași foarte mici în direcția asta, dar am simțit și simt că Sfântul Nectarie e lângă mine.

Acum câteva luni și-a făcut simțită prezența, ajutându-mă într-o perioadă foarte grea. Îmi schimbasem locul de muncă și căzusem oarecum din lac în puț. Era mai obositor și mai greu decât de unde plecasem și nu vedeam nicio cale de ieșire. Ajungeam seara epuizată acasă și nu mai eram în stare să fac nimic. Nici să mă rog. Pe lângă faptul că nu-mi plăcea ceea ce făceam, pretențiile erau absurde și volumul de muncă imens. Lucram cât pentru 3-4 persoane, fiindcă nu se mai angajau oameni, și ajunseseam ca o bombă cu ceas. Într-o companie de profilul celei din care plecasem și al celei în care lucram nu mai avea sens să încerc să plec, fiindcă știam că peste tot e cam la fel. Alternativa era să lucrez pe cont propriu sau în sistemul bugetar, doar că, din păcate, nu mi-aș mai fi permis să-mi plătesc chiria în București.

Efectiv nu știam ce să fac. Eram turmentată de oboseală, viața mea devenise pură inerție și, deși simțeam că numai Dumnezeu poate să mă ajute, nu mai aveam puterea să mă rog. Până la urmă, tot cu ajutorul Lui mi-am adunat puterile și m-am hotărât să încerc să citesc Acatistul Sfântului Nectarie timp de 40 de zile. Era Postul Crăciunului.

Într-o zi ca oricare alta, am primit pe neașteptate un e-mail cu descrierea unui job într-o instituție publică în care visam să lucrez încă din anii de facultate. Dar cerințele erau foarte mari și șansele să fiu măcar chemată la un interviu erau aproape nule. Ca să corespund profilului, ar fi trebuit să am minim trei ani vechime (nu era cazul) și cunoștințe într-un domeniu despre care nu știam absolut nimic. Singurul meu atu era faptul că vorbesc limba străină pe care trebuia s-o vorbească viitorul angajat. Atutul meu a fost, de fapt, Sfântul Nectarie. Deși șansele erau aproape inexistente, m-am decis totuși să aplic. Nu îndrăzneau nici să visez, dar mi-am zis că nu am nimic de pierdut. Între timp, trecuseră cele 40 de zile în care citisem acatistul sfântului.

Spre surprinderea mea, am fost chemată la un prim interviu. Apoi la al doilea, am mai dat teste, iar după vreo două săptămâni am fost anunțată că m-au ales pe mine. A fost, într-adevăr, o minune. Nici acum parcă nu-mi vine să cred că lucrez în instituția la care visam în timpul facultății și în care se ajunge foarte greu... dar Sfântul Nectarie și Maica Domnului au avut grijă de mine. Am avut emoții că n-o să mă descurc, că n-o să reușesc să mă pun repede la punct cu tot ceea ce trebuie să învăț, dar lucrurile merg mai bine decât mă așteptam și, slavă Domnului, sunt mai liniștită decât la fostul loc de muncă. Sfântul Nectarie veghează în continuare.

(M.)

„Sfântul mi-a dat lecții de iubire”

Pe Sfântul Nectarie l-am întâlnit cu un an în urmă, când am ajuns la Mănăstirea Radu Vodă. Credeam în Dumnezeu așa cum „credeam eu că trebuie și că e corect”, credeam că putem avea o legătură de la distanță și, mai ales, că noi suntem

cei care stabilim limitele, când și cum să vorbim cu Dumnezeu. Minunea s-a produs când, în luna mai, am ajuns la mănăstire pentru că era ceva care mă neliniștea mult și am venit la mănăstire trei zile la rând, am plâns și vorbeam cu sfântul stând pe un scaun din biserică. Am plâns trei zile și am venit zilnic la biserică, căci doar aici puteam să-mi mai alin durerea. Speram să mă audă și să îmi dea soluția, și a făcut-o: m-a trimis să vorbesc cu preotul Onufrie. Preotul Onufrie nu mi-a dat niciunul dintre răspunsurile posibile pe care eu le așteptam, ci doar mi-a spus să vin la spovedanie. Am revenit la prima spovedanie „ca la carte” din viața mea. Am vorbit cu preotul aproape o oră, am plâns și mai tare pentru că greșisem mult, poate că nu am acceptat de la început că greșelile erau grave, însă lacrimile și durerea îmi ieșeau în valuri. După această spovedanie, da, lucrurile s-au schimbat miraculos și, mai mult decât atât, și persoana de lângă mine a făcut același salt la 180°.

Miracolul s-a produs atunci când sfântul mi-a dat lecții de iubire și astfel lucrurile care înainte erau imposibile

(precum postul și dorința de a-l face fericit pe celălalt înainte de a mă gândi întâi la mine) acum au devenit mai mult decât normalitate și dorință de a le face, iar nu datorie. Sfântul m-a învățat să îl iubesc pe dușmanul meu, m-a învățat să îi dau dublu decât mi-a luat, și simt bucurie când fac acest lucru, m-a învățat să nu mă simt proastă sau să nu îmi pese dacă un gest al meu e interpretat ca unul fără judecată, dacă este nevoie să iert pe cineva.

(Gabriela)

„Totul s-a schimbat în bine”

Cu adevărat: „Harul Mângâietorului cu bogăție se revarsă prin sfintele tale moaște. Și, asemenea unui izvor nesecat, adapă sufletele chinuite și vindecă bolile trupești și sufletești ale celor ce strigă neîncetat către Domnul: Aliluia!”

Am terminat de citit cartea *Sfântul Nectarie - Minuni în România* și mă bucur nespus de mult să pot împărtăși și eu către frații și surorile mele bucuria cunoașterii acestui plăcut al lui Dumnezeu.

În ultimele zile mi-am tot amintit de viața sfântului și găseam impresionantă dorința puternică a acestuia de a predica cuvântul lui Dumnezeu în cadrul Sfintei Liturghii, dorința puternică de a-i apropia pe oameni de Dumnezeu în timpul vieții sale. Iar după trecerea sa la Domnul, tot pentru a-i apropia pe frații săi de Dumnezeu, Tatăl tuturor, dorește să fie publicate, împărtășite, toate minunile săvârșite de Domnul prin sfinții Săi.

Și cu mine a lucrat minunat acest sfânt. În primul rând, a intrat în viața mea fără să știu de el. Deși istorioara mea o să pară, poate, lipsită de importanță, pentru mine însă a fost începutul unei noi vieți.

Am început să am o relație cu actualul meu soț de prin anul 1996. O relație modernă, specifică multor tineri din ziua de azi, fără să-L implic prea mult în viața mea pe Dumnezeu. Totuși doream foarte mult să intru fecioară în biserică, când voi fi mireasă. Însă nunta întârzia să fie măcar programată și, deși făcusem o logodnă la biserică (logodna este o făgăduință că urmează și cununia religioasă, nicidecum o îngăduință de împreunare cu logodnicul, precum am crezut eu), vicleanul a re-

ușit să mă facă să pierd această dorință. Astfel, eu credeam că prin logodnă sunt împăcată cu Dumnezeu, că nu trăiesc în păcat. După cinci ani, am rămas însărcinată, dar am pierdut sarcina, și apoi relația noastră a început să se ruineze. Nimic nu mai mergea bine, multe certuri, el începuse să umble cu altcineva, și tot așa, până când m-a dus cu bagajul acasă la mama (locuiam la el acasă). Era vineri dimineața, undeva pe la începutul lui octombrie 2002.

Vă mărturisesc că nici nu găsesc cuvinte să descriu durerea pe care am simțit-o (îl iubeam foarte mult). Era numai întuneric în mintea și sufletul meu, nu mai puteam vorbi cu nimeni... Eu și în ziua de azi când aud că cineva divorțează sau se desparte sufăr pentru ei, nu știu, cred că m-a marcat prea tare trecutul...

Ajunsă în pragul deznădejzii, dar nu lipsită de dragostea Multmilostivului Dumnezeu, Care, deși întristat de faptele mele murdare, mi-a văzut și înțeles durerea și a venit în întâmpinarea mea. Am o prietenă de mulți ani la Mănăstirea Pasărea și am sunat-o, i-am spus cele întâmplate și am rugat-o să mă găzduiască la ea,

la stăreție, „că altfel eu nu rezist în lume”, i-am zis. M-a primit. Aici Maica Domnului mi-a descoperit prin maica stareță și prin alte maici greșelile mele. Maicile mi-au vorbit despre Dumnezeu, despre viața creștină, despre duhovnicie. Pri-meam cuvântul lor cu dragoste și-mi mai alinam durerea.

Am încercat să-l sun pe Costel (așa se numește), dar avea telefonul închis. El, după ce m-a dus pe mine acasă la părinții mei, vineri, a doua zi, a plecat la țară la părinții lui, cu noua prietenă pe care și-o făcuse în timp ce era cu mine, să o prezinte acestora. Vă dați seama? La doar o zi de la despărțire, el pleacă să prezinte pe „alta”.

Revin la șederea mea la mănăstire. Duminica a venit la mănăstire P.S. Varsanufie cu un alt părinte, care acum îmi este duhovnic. Maicile i-au spus despre suferința mea Preasfințitului, acesta m-a binecuvântat și mi-a zis să trec pe la Radu Vodă, ca să-mi citească o rugăciune de dezlegare. Nici nu știam unde e Radu Vodă, am întrebat maicile în ce oraș sau sat se află, așa de lipsită de cunoștințe religioase eram. Pe parcursul acestor trei zile

cât am stat la mănăstire, m-am rugat să facă Domnul cum o vrea, dar, dacă nu e să fiu cu Costel, să mă ajute să-l uit.

Am plecat luni dimineața spre București, tot îndurerată, dar cu ceva nădejde că Domnul Se va îngriji de mine. Nu am plecat acasă, ci am mers la Radu Vodă. Aici nu era Preasfințitul, ci era părintele Filothei, care fusese cu o zi înainte la Mănăstirea Pasărea și care avea să-mi devină mai târziu duhovnic. Acesta m-a recunoscut, dar, fiind așteptat de două doamne pentru a le citi o rugăciune, mi-a recomandat să stau și eu dacă vreau. Am ales să rămân, și bine am făcut. A citit o rugăciune lungă, la sfârșitul căreia a zis acestea: „Stați să vă ung cu ulei de la Sfântul Nectarie, că maaare făcător de minuni este!” Aceste cuvinte îmi răsună adesea în minte... Le iubesc. Așa a și fost.

Ajungând acasă, m-a sunat Costel. Nu intru în amănunte. Ne-am împăcat. Eu nu am știut cine este acest sfânt, l-am văzut în icoană când ne-a miruit părintele, dar n-am dat prea mare importanță. După ce am închis telefonul, parcă bucuria că Costel îmi cerea să ne întâlnim a rămas undeva în umbră, iar atenția mea s-a îndreptat

spre marele făcător de minuni. M-am întors la Radu Vodă, am luat cartea roșie, din care nu mă săturam citind, și de atunci l-am numit și eu protectorul meu. Aici am simțit eu intrarea sfântului în viața mea.

M-am împăcat cu Costel, dar trăiam în continuare în desfrâu. Și erau iar probleme. El legase prietenii cu două fete, cred, și venea târziu în noapte acasă, și eu iar sufeream... Până când... mergând să-mi mai dea câte un sfat părintele Filothei, acesta m-a trimis la părintele Adrian de la Mănăstirea Antim. Am plecat degrabă, a doua zi dimineața, m-a spovedit acest bătrân și înduhovnicit părinte, și aici am aflat pentru prima dată că logodna nu e îngăduință să trăim în împreunare până la nuntă, ci doar o făgăduință, precum am zis mai sus. Aici aflu că, dacă-l iubesc pe Costel, să-l iubesc pentru lumea cealaltă... M-am întors la părintele Filothei și l-am rugat să-mi fie duhovnic, dar el mi-a spus că doar dacă făgăduiesc să trăiesc în curăție până la nuntă. Eu am răspuns, fără să gândesc, că da.

Am ajuns acasă, i-am zis lui Costel cum stau lucrurile, dar el credea că eu

glumesc. Am primit ascultare de la, de acum duhovnicul meu, părintele Filothei să stau cuminte acasă (mă mutasem iar la el), să-l las pe Costel să facă ce vrea, să nu iau în seamă amenințările și să nu-l părăsesc eu pe el, ci, doar dacă el mă dă afară, înseamnă că așa vrea Dumnezeu, dar să nu mai am legătură trupească cu el până la nuntă. Așa am făcut. Au început cele prezise de părinte, amenințări că merge la altele, venea noaptea târziu, precum am zis, dar – minunat lucru! – nu mă afectau deloc. Mai mult, seara citeam cartea detaliată cu viața Sfântului Nectarie (cea albastră) și parcă voiam chiar să mai întârzie Costel, ca să mai citesc, nu mă săturam de frumusețea descrierii vieții sfântului. După mai multe zile, am mers la părintele să-i spun situația și, după ce a făcut un calcul și, văzând că au trecut peste 40 de zile, mi-a spus: „Florina, taică, cu Constantin vei rămâne”.

Și, din această zi, totul s-a schimbat în bine: Costel nu mai venea târziu acasă, a înțeles că nu a fost o glumă și a început să se gândească la nuntă, era mai cald sufletește, mai bun, mai atent, mai familist. Am programat nunta la o dată anume,

dar, pentru că murise bunica lui, a fost nevoie să o amânăm. Și astfel, am trăit în curăție trupească, dormind unul lângă celălalt, un an de zile. Cred că și aici se înțelege (măcar pentru unii) ajutorul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, ale sfinților, dar și ale părintelui duhovnic.

În 2005 ne-a trimis Bunul Dumnezeu primul copilaș, pe nume Antonie. Acesta a fost opărit la vârsta de un an cu apă fierbinte pe față (am scris despre aceasta un reportaj detaliat în revista *Lumea credinței*) și, la fel, pot spune cu toată convingerea că marea minune a fost faptul că a supraviețuit. Apoi, bineînțeles și miracolul vindecării complete a feței, dat fiind că doctorița a spus că vor rămâne urme. La această minune, mai adaug, pe lângă Sfântul Nectarie, și pe Sfântul Antonie cel Mare, și pe Sfântul Fanurie. Sfântul Fanurie are, de asemenea, o mare contribuție și la perioada de un an de curăție lângă soț.

În 2009 a sosit în familia noastră cel de-al doilea copil, pe nume Sebastian, și, de-acum, cum e voia lui Dumnezeu. Noi stăm cu chirie, fapt pentru care soțul meu nu se mai încumetă să mai facem și alți

copii, dar poartă Domnul de grijă. Minuni se întâmplă în fiecare clipă cu noi, dar nu le vedem. Eu sunt încredințată că binecuvântarea familiei noastre, buna înțelegere, dragostea dintre noi are ca temelie mijlocirile Maicii Domnului, ale Sfinților Nectarie, Antonie cel Mare, Mucenicului Sebastian, Cuviosului Grigorie Decapolitul și ale tuturor sfinților pe care îi chem în rugăciune.

Slavă Iubitorului de oameni, Care ne așteaptă în fiecare clipă să ne întoarcem la El și, pentru rugăciunile sfinților, ne trimite cele de folos spre mântuire.

(Florina Boată, București)

„Pentru mine a fost clară mijlocirea sfinților”

Cu adevărat mari sunt minunile lui Dumnezeu și ale tuturor sfinților Săi! De când am venit în București la facultate, în 1998, am înțeles cu adevărat ce înseamnă mijlocirea lor, în diverse probleme, mici sau mari, din fiecare zi. Mă gândesc la Sfântul Ioan Rusul, a cărui viață am citit-o

prin 1999. Erau descrise, totodată, minunile pe care le face cu cei bolnavi. Nu mai citisem niciodată astfel de lucruri și mă refer la apropierea extraordinară față de fiecare om pe patul de suferință!

Dar sfântul de care sunt cel mai atașată este Sfântul Nectarie. N-aș putea să nu-i menționez și pe Sfinții Spiridon și Dimitrie Basarabov, la care alerg oricând întâmpin vreo greutate.

În acești 12 ani petrecuți în București, căci aici am rămas după terminarea facultății, am fost păzită de multe rele, iar eventualele greutăți ivite pe cale au fost depășite mult mai ușor prin rugăciune și apropierea de sfinți.

În clipa aceasta mă gândesc la momentul în care am citit și cartea cu viața Sfântului Nectarie, după cea cu Sfântul Ioan Rusul, fiind cel puțin la fel de impresionată. M-a șocat viața sa plină de greutăți și tristețe, smerenia profundă, mai ales episodul în care el a făcut curat în toaleta seminarului în locul celui îngrijitor bolnav. Și, cu toate acestea, m-am luat cu grijile cotidiene, uitând aproape cu totul de noul sfânt apărut în viața mea. A reapărut în mod miraculos, pe 8 noiembrie

2002, atunci când m-am simțit foarte singură de ziua mea, tocmai ce terminasem facultatea și toți colegii plecaseră înapoi la familiile lor, iar eu alesesem să rămân în București. Cineva îmi spusese cu câteva zile înainte să merg și eu la Mănăstirea Radu Vodă, la vecernia pentru noul hram al mănăstirii. Inițial nu aveam de gând să merg, mai ales că era și ziua mea de nume, dar, când m-am trezit singură în acea după-amiază, am hotărât că era cel mai potrivit lucru pentru mine!

Nu mică mi-a fost mirarea să mă găsesc într-o biserică arhiplină, cu o aleasă evlavie pentru moaștele unui sfânt care avea să devină ocrotitorul mănăstirii. La predică, Preasfințitul Varsanufie ne-a povestit viața sfântului și atunci am realizat cine era! Era sfântul pe care eu îl admirasem pentru atâtea virtuți și pe care, din păcate, îl uitasem! El venise din nou în viața mea să-mi aline singurătatea, să-mi aline durerile, să-mi dea răspuns la dileme, să mă ajute la examenele ulterioare, să-mi fie prieten de nădejde în greutăți!

Sunt nenumărate drumurile mele la racla sfântului, unde mergeam cu o greutate pe suflet și de unde, de fiecare dată,

am plecat împăcată înapoi acasă, având senzația că plutesc.

În 2006 a murit gazda la care stăteam, în zona Pieței Unirii, la 10 minute depărtare de Sfântul Nectarie. O lună am căutat o nouă gazdă, rugându-mă în mai toate bisericile întâlnite în cale. În fiecare zi speranțele mi se năruiau, mai ales că eu doream foarte mult să rămân în aceeași zonă, aproape de sfinții mei. După o lună, când s-a apropiat termenul de părăsire a fostului apartament și când rămăsesem doar cu o posibilitate de a mă muta mai departe, am mers să mă mai rog o dată la racla sfântului. Când am mers acasă, era un bilețel în ușa de la o prietenă a fostei gazde, în care scria că a auzit că îmi caut o cameră și că e dispusă să mă ia ea în gazdă. Și stătea exact peste drum, la aceeași distanță de Sfântul Nectarie!

În 2010 mi-am luat inima în dinți și am făcut dosar pentru programul *Prima casă*. O jumătate de an am căutat în aceeași zonă un apartament. Prin iulie am dat de niște oameni foarte cumsecade care aveau un apartament de vânzare, situat la câteva minute de Mănăstirea Radu Vodă. De cum m-au văzut, au spus că ei vor să

îmi vândă mie! Au avut multă răbdare până am făcut toate actele la bancă. A fost trimis dosarul la Fondul de Garantare la sfârșitul lui septembrie 2010. Aveam să aștept acordul lor pentru a primi creditul din partea băncii maxim o lună.

Dar, la numai două zile, am primit vestea că gazda mea, care se afla în acele zile la țară, a suferit un accident cerebral și mai avea doar câteva zile de trăit. A fost o veste foarte grea pentru mine, deoarece nu aveam unde să mă duc până să termin contractul cu banca și curățenia în apartamentul meu. A doua zi am mers să mă închin la moaștele Sfinților Nectarie, Spiridon și Dimitrie Basarabov, cum fac de obicei atunci când întâmpin greutate.

Tocmai primisem un telefon de la mama, care îmi sugera să vorbesc cu o cunoaștință de la Ministerul de Finanțe, poate ar fi avut posibilitatea să mă ajute să primesc mai repede acordul de la Fondul de Garantare. În aceeași zi, spre seară, când m-am întors acasă de la serviciu, am trecut pe la niște vecini cu care mă înțelegeam eu bine și lor le-a venit ideea să mergem la o vecină din același bloc, să vorbim, poate mă primește în gazdă vreo două luni, până

să mă pot muta în casa mea. Acea vecină m-a primit în gazdă, în aceeași seară m-am și mutat și, tot în aceeași seară, am primit un telefon de la doamna de la Ministerul de Finanțe care îmi zicea că la începutul săptămânii următoare aveam să primesc banii de la bancă! Toate aceste lucruri s-au întâmplat în 24 de ore!

Pentru mine a fost clară mijlocirea sfinților mai sus menționați și a altora, dar am avut sentimentul că parcă Sfântul Nectarie a avut cea mai puternică mijlocire, mai ales că apartamentul pe care aveam să-l achiziționez era foarte aproape de mănăstirea lui, așa cum îmi și dorisem. Așa că i-am promis că de ziua lui, pe 9 noiembrie, am să fiu deja mutată în casa mea.

Curățenia în apartament a durat două săptămâni, iar reparațiile după asta au durat patru săptămâni. Am întâmpinat probleme după ce au plecat meșterii, mai ales la baie, unde a trebuit să spargem de vreo trei ori gresia pentru a repara țevile, fiindcă îi tot inundam pe vecinii de jos, trebuia să închidem apa și nu puteam să mă mut, pentru că nici la bucătărie nu aveam încă instalată chiuveta. Mai târziu am înțeles că nici măcar un lucru în apa-

rență rău nu este la voia întâmplării. A venit și ziua când am terminat cu reparația la instalația de la baie și am adus și toate bagajele de la ultima mea gazdă. Acea zi era ziua Sfântului Nectarie!

Privind în urmă, toate supărările cu reparațiile și-au avut rostul lor: mi-au dat de înțeles că Sfântul Nectarie parcă a vrut să mă mut și să dorm prima noapte în casa mea pe acel 9 noiembrie 2010, dată pe care n-am cum să o uit vreodată. Oricum, în amintirea zilei de 8 noiembrie 2002, în care el m-a chemat la slujba de priveghere la Mănăstirea Radu Vodă ca să-mi aline singurătatea, eu merg mereu pe 8 și 9 noiembrie acolo la slujbă.

Sfântul Nectarie este primul protector al casei mele, alături de Sfinții Spiridon și Dimitrie Basarabov, la care alerg în orice fel de încercări, mici sau mari. Cine vine în casa mea, primește în dar o carte cu minunile Sfântului Nectarie în România.

Mai vreau să menționez încă o minune. Cineva mi-a făcut o nedreptate, în urma căreia eu trebuia să plătesc o sumă de bani fără motiv. Câtva timp, recunosc că am urât-o pe acea persoană în sufletul meu și mă chinuia acel gând. Am mers

odată la vecernie la Mănăstirea Radu Vodă și tocmai se citea din Sfânta Scriptură cum trebuie să îi iertăm pe cei care ne greșesc și să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne facă dreptate. Pe moment mi-a trecut, însă, după câteva zile, iar m-au împresurat gândurile față de acea persoană care îmi greșise. Iar am mers la Sfântul Nectarie și iar am auzit (culmea!) un pasaj din Sfânta Scriptură foarte asemănător cu primul, în care se spunea și mai explicit că trebuie să-i iertăm pe semenii noștri și să așteptăm să ne răsplătească Dumnezeu. Atunci mi-au trecut gândurile negative, pentru că am realizat că e cel mai explicit răspuns la problema mea. Totuși, în sinea mea mă gândeam că am dat uitării incidentul cu respectiva persoană, dar tot eu am rămas cu paguba materială. La scurtă vreme, am luat autobuzul să merg în oraș și, pe jos, am găsit o brățară de aur de 10 grame. La acea vreme, acoperea suma pe care eu o plătisem pe nedrept!

În linii mari, acesta este ajutorul primit de la Sfântul Nectarie. Nu vreau să plictisesc cu prea multe amănunte. Bineînțeles că ar mai fi multe de spus, multe drumuri făcute la această mănăstire, mul-

te momente în care el m-a luminat în chip tainic în diverse probleme, în care m-a îmbunătățit și m-a împăcat pur și simplu cu propriul destin. Probleme de sănătate nu pot spune că am avut, slavă lui Dumnezeu, poate chiar asta este o minune, că nu m-am îmbolnăvit de ceva grav până acum. Dar pot afirma că am dat ulei de la candelă sfântului direct din Eghina la diverse cunoștințe care aveau dureri felurite și, din momentul în care s-au uns, n-au mai avut acele dureri! Același lucru l-am auzit și când unii s-au uns cu ulei de la Sfântul Ioan Rusul. Chiar bunicul meu, care are 85 ani, a avut probleme cu inima acum vreo trei ani și a fost internat în spital de mai multe ori. Doctorii spuneau că este la un pas de moarte, dar el a fost dintotdeauna foarte credincios și a chemat preoții acasă să-i facă Sfântul Maslu, a plătit acatiste la mai multe biserici, s-a uns cu ulei din candelă de la Sfântul Nectarie și Sfântul Ioan Rusul și trăiește și în ziua de astăzi.

Foarte multe sunt și minunile Sfântului Spiridon în viața mea. M-a ajutat la fiecare examen din facultate și după facultate. Au fost ocazii când am primit note

mult prea mari față de cât răspusesem eu. De asemenea, m-a scăpat din situații limită, a dat gânduri bune vrăjmașilor și, nu de puține ori, când mă grăbeam să ajung în diverse locuri și eram în mare întârziere, m-am rugat sfântului și mi-a ajutat să ajung la timp sau cu o întârziere care nici nu a fost observată. În multe momente de tristețe sau dezamăgire, Sfântul Spiridon mi-a fost alături, ca un prieten drag.

La fel pot spune și despre Sfântul Dimitrie Basarabov, iar cea mai mare bucurie am avut-o când am reușit de-a lungul anilor să merg să mă închin la moaștele acestor sfinți, în Grecia și Bulgaria.

Sfântul Nicolae este binecunoscut ca fiind mare ajutor la examene, iar pe mine m-a ajutat să intru la facultate din prima încercare, și cu bursă!

Și Sfântul Mina a făcut minuni în viața mea. Odată mi-am pierdut pașaportul și am citit acatistul sfântului. A doua zi de dimineață l-am găsit.

De câte ori ajung și la Sfântul Calinic de la Cernica, simt că mă alină, mă luminează în diverse probleme, îmi ușurează sufletul și mă îndeamnă la rugăciune.

Sfinții ne ajută în orice moment și ne sunt mai aproape decât ne-am imagina noi, ne trimit ajutor și ne dau răspunsuri la problemele pe care noi nu le putem pricepe cu mintea noastră. De câte ori nu a îngenuncheat cineva la racla unui sfânt, doborât de necazurile vieții, și dintr-odată a simțit o ușurare, un gând bun și chiar a încercat un sentiment de bucurie? Aceea a fost mâna sfântului, care l-a atins în acel moment.

Nu există prieteni mai de nădejde decât prietenii lui Dumnezeu!

(Mihaela S., București)

„Cel mai bun loc de muncă”

Minunile chiar există... Și sunt atâția martori. L-am descoperit pe Sfântul Nectarie într-o zi când „răsfoiam” paginile internetului. Am citit uimită relatările atâtor oameni despre cum sfântul i-a ajutat în momente de cumpănă și apoi, într-o zi, m-am decis să merg și eu la Mănăstirea Radu Vodă. În perioada respectivă nu aveam un serviciu stabil (îmi dădusem

demisia în urmă cu un an, în speranța că voi găsi ceva mai bun). Eram disperată - pentru că trebuie să menționez că sunt o persoană dependentă de stabilitate și atunci simțeam cum îmi pierd echilibrul.

Așa că, într-o zi din luna iunie a anului 2010, am pornit spre mănăstire și m-am rugat, printre alte lucruri, la Sfântul Nectarie să mă ajute să-mi găsesc un loc de muncă... Și... minunea s-a întâmplat! Nu cred că a trecut o săptămână, când am primit un telefon de la o persoană care mă recomandase unui prieten... Să lucrez, dar doar pe perioada verii. Am acceptat, pentru că oricum nu aveam alte opțiuni. Și vreau să menționez că a trecut un an de zile de când lucrez aici și este mai mult decât speram, este de departe cel mai bun loc de muncă pe care l-am avut până acum.

De atunci, de câte ori am inima grea sau încărcată, mă rog Sfântului Nectarie să mă ajute! Am povestit la rândul meu despre cât m-a ajutat Sfântul Nectarie tuturor celor care au vrut să asculte și îi sfătuiesc pe toți cei care au trăit o minune să nu o țină doar pentru ei.

(Daniela, București)

„Ne-am găsit casa mult visată”

Mă numesc Cornelia și sunt din București. Vreau să vă spun ce minune a putut să facă Sfântul Nectarie cu mine, păcătoasa. Timp de 12 ani am locuit împreună cu soțul numai cu chirie. Toată durerea noastră a fost, până nu demult, faptul că nu aveam și noi o casă, un acoperiș deasupra capului. Țin să menționez că suntem niște persoane cu posibilități materiale bunicele. Nu ne lipsea nimic: plimbări, cumpărături în mall-uri, orice dorință aproape ne-am îndeplinit-o. Dar, ce era cel mai important în lumea aceasta, nu aveam o casă. Oare ce nu am făcut? Am făcut milostenii peste milostenii, acatiste pe la biserici și mănăstiri, spovedanie, slujbe etc.

Dar totul a fost în zadar, până când mi-am pus în gând să citesc Acatistul Sfântului Nectarie timp de 40 zile. Și, bineînțeles, această hotărâre nu a fost luată din inimă, ci tot auzind de sfântul, citind pe net despre minunile săvârșite... Ce mi-am zis? Hai să încerc și voi vedea, prea mulți oameni îi mulțumesc sfântului pentru ajutor, poate, cine știe, sfântul face și cu noi o

minune. M-am apucat să citesc în fiecare seară Acatistul Sfântului Nectarie în fața icoanei sfântului și cu o lumânare aprinsă. Vreau să vă spun că, după cele 40 zile, la câteva zile, prea bunul Sfânt Nectarie ne-a scăpat de necazul cel mare.

Într-o săptămână ne-am găsit casa mult visată, exact așa cum o doream. În această săptămână am găsit casa, am făcut actele și astfel am devenit proprietari. Sfântul Nectarie, prin puterea rugăciunii sale, a lucrat în așa fel încât toate lucrurile s-au legat între ele, am cunoscut persoane serioase și cinstite și uite că totul s-a rezolvat. Nici nu visam că noi vom putea avea o casă - și nu orice casă. O casă pe care tânjeam să o avem, dar nu puteam financiar să o cumpărăm. Și, totuși, minunea s-a întâmplat. Am luat un apartament cu trei camere la preț de două camere, fără negocieri, fără cunoștințe sau alte intervenții.

Îi mulțumesc sfântului din tot sufletul meu. Le mulțumesc tuturor sfinților cărora m-am rugat din tot sufletul și întotdeauna au fost alături de mine. Dacă la început eram cam neîncrezătoare în ajutorul sfântului, acum pot să spun că nu este săptămână să nu citesc acatistul său minunat,

care mă hrănește sufletește. În fiecare zi îi simt prezența și ajutorul, parcă aș fi un copil protejat de părinții săi.

Am uitat să vă spun că, după ce am rezolvat cu casa, am fost în insula Eghina, la biserica și mormântul sfântului meu drag, unde m-am închinat, i-am mulțumit și i-am cerut iertare pentru toate îndoielile mele. De când am venit de la mormântul său, m-am întărit sufletește și parcă îl simt în permanență în inima mea. Săptămânal încerc să mă închin și sfintelor moaște de la Mănăstirea Radu Vodă din București. Astfel a făcut Sfântul Nectarie o minune și cu mine, păcătoasa.

(Cornelia Rădulescu)

„Copiii au luat numai note de 10”

Despre Sfântul Ierarh Nectarie am aflat în anul 2001, când am citit cartea *Sfântul Ierarh Nectarie - Sfântul secolului nostru*, scrisă de Sotos Hondropoulos, precum și *Sfântul Nectarie Taumaturgul*, a diaconului Nicușor Morlova.

Îndelunga sa răbdare a fost un model pentru mine, căci, de câte ori se ridicau vrăjmașii asupra familiei mele, gândul mi se îndrepta către Sfântul Nectarie și aceștia se domoleau.

La moaștele sfântului mă închinam de câte ori treceam pe la Sfânta Mănăstire Radu Vodă - și aceasta cam rar. În anul 2010, luna noiembrie, am primit cartea *Sfântul Nectarie. Minuni în România*, pe care am citit-o pe nerăsuflăte. Aflând de aici despre multele minuni făcute de sfânt, am îndrăznit să mă rog și eu pentru cei doi copilași pe care îi am. Până în prezent, ei au învățat foarte bine, având rezultate foarte bune la școală. Cum mândria începuse să-mi dea târcoale, Maica Domnului mi-a arătat că învățătura vine de la Dumnezeu, căci copiii au luat câte o notă mică la testele de la matematică. Media lor ar fi fost compromisă dacă la teze și la celelalte extemporale nu ar fi luat 10. Am început să mă rog Sfântului Nectarie ca să mijlocească la Maica Domnului pentru a mă ierta, căci mă mândriam cu ceva ce nu-mi aparținea, și, în același timp, să le lumineze copiilor mintea pentru a înțelege și reține ceea ce învățau.

Îl mai rugam pe Sfântul Nectarie să-i ajute să-și îndrepte notele. Ajutorul sfântului l-am primit grabnic, căci copiii au luat numai note de 10 la teze și lucrări.

Am scris aceste rânduri pentru a-i mulțumi Sfântului Nectarie, pe care acum îl vizitez foarte des împreună cu copiii la Mănăstirea Radu Vodă, și totodată vreau să-i încredințez pe cârcotași că mare este ajutorul sfinților dacă ai credință, fie ea și cât un bob de muștar.

(Oana Burlănescu, București)

„Îmi simt sufletul mai ușor”

De curând, cineva din familie a primit în dar cartea cu minunile Sfântului Nectarie. Eu am început să o citesc. Mi s-a părut senzațional ceea ce era scris acolo și am fost cuprinsă de o bucurie și o împăcare sufletească fără seamăn. În cea de-a doua zi eram mâhnită că nu ajunseseam să cumpăr Acatistul Sfântului Nectarie. Fiul meu cel mic, de patru anișori, m-a rugat să-l las să o răsfoiască și, cu mânuțele lui mici, a încercat să deschidă cartea grea. O

primă minune a fost că el a deschis cartea exact la Acatistul Sfântului Nectarie de la sfârșitul cărții. Nu vă închipuiți ce bucurie imensă a fost pentru mine. Am considerat-o un semn din partea sfântului. Pe măsură ce citeam și reciteam cartea, am devenit din ce în ce mai încrezătoare în puterile sfântului și în minunile pe care le poate săvârși în viața mea. Din acel moment, am început să-l simt pe sfânt alături de mine.

Problemele mele sunt de ordin sufletec și emoțional și am început, după multă vreme, să îmi simt sufletul mai ușor și să întrevăd soluții în situații pe care le consideram fără rezolvare. La scurt timp, am avut și o indigestie care nu trecea cu niciun fel de pastilă. Partenerul meu de viață fusese la Mănăstirea Radu Vodă și luase paraclisul și untdelemn de la candelă Sfântului Nectarie. Am început să citesc paraclisul și, în momentul în care am terminat ultima frază, toată starea de rău pe care o avusesem două zile consecutiv a dispărut brusc. Cum să nu o consider minune?

În familie am o persoană în vârstă care suferă de multe boli, dar ceea ce o chi-

nuieste cel mai tare este reumatismul și mâna ruptă recent. După ce a citit paraclisul, a putut să se miște. Apoi s-a uns cu untdelemn de la sfântul și a putut să doarmă (după ce timp de patru luni avusesse insomnie și dureri care nu o lăsau să se odihnească deloc). Mai mult, a dormit pe mâna care fusese ruptă și pe care nu putea să se sprijine deloc. Oare asta nu este o minune? Acum am încredere că, orice problemă care ar interveni în viața mea, o pot rezolva cu ajutorul sfântului și al Maicii Domnului. Și vreau ca cei care citesc și mărturia mea să ajungă să simtă ajutorul pe care eu l-am simțit.

Cred cu toată tăria în minunile care se pot întâmpla în viața noastră și că nu trebuie să experimentăm întâmplări grave ca să ajungem să îl cunoaștem pe Sfântul Nectarie și să simțim ajutorul necondiționat pe care ni-l oferă. Trebuie doar să avem inima și sufletul deschise, să ne rugăm și să cerem ajutorul. Cu credință în suflet îi mulțumesc Sfântului Nectarie pentru tot ajutorul pe care mi l-a dat mie și celor din jur. Doamne, ajută!

(Elena)

„Îi mulțumesc Domnului pentru această încercare”

Slavă lui Dumnezeu! Mulțumim din suflet în fiecare zi lui Dumnezeu, Maicii Domnului și Sfântului Nectarie pentru vindecarea fetei noastre, Miruna. Ea a fost diagnosticată cu limfom în februarie 2011, după două luni de febră continuă, două luni petrecute în diferite spitale, fără a avea un diagnostic.

A început să facă febră în Ajunul Crăciunului 2010. La început am crezut că e un puseu infecțios pe care-l putem trata acasă. Dar, după o săptămână de febră continuă, am plecat la spital în Ploiești, unde am și fost internate pe 29 decembrie. I-au fost făcute analizele, care indicau o inflamație, dar până pe 3 ianuarie 2011 nu aveam încă un diagnostic, așa că am hotărât să mergem în București, la Spitalul *Marie Curie*, fetița făcând în continuare febră. Acolo i s-au făcut alte analize și tot felul de alte investigații, care, la fel, indicau o inflamație, dar nu puteau stabili unde.

A mai trecut o săptămână, în care copilul meu făcea în continuare febră. Noapțile îi făceam împachetări reci, pentru că febra era mai mare și ceda mai greu noaptea. Organismul se obișnuise cu antitermicele și nu mai răspundea la dozele obișnuite. Începuse să tușească, făcuse și pneumonie, noi eram epuizați, dar Dumnezeu ne-a scos în cale o mămică internată cu copilul, care ne-a spus că sora ei va merge duminică la moaștele Sfântului Nectarie și l-a întrebat pe soțul meu dacă vrea să meargă. Au mers împreună duminică, pe 10 ianuarie, la moaștele sfântului și ne-au adus ulei din candelă. Nu știam de Sfântul Nectarie nimic atunci, dar, în aceeași zi, am primit și vizita unei cunoștințe care ne-a adus o icoană a Sfântului Nectarie, o carte cu minunile Sfântului Nectarie în România și ulei din candela sfântului. Am uns-o cu ulei și am început să citesc Acatistul Sfântului Nectarie. Parcă prindeam noi puteri și începuse în sufletul meu să încolțească nădejdea că Dumnezeu va face și cu noi o minune.

După ce i-au fost administrate antibiotice foarte puternice fără niciun efect, domnul doctor ne-a anunțat că îi va face o

puncție medulară pentru a exclude leucemia. Vestea a picat pentru noi ca un fulger! Am căzut în genunchi și ne-am rugat lui Dumnezeu să ne ferească copilul de această boală. Și, într-adevăr, rezultatul a fost negativ. Am răsuflat ușurați, dar încă nu aveam un diagnostic, și fetița făcea febră în continuare. Atunci domnul doctor a decis să-i administreze cortizon, și febra a cedat. După trei zile afebrile am fost întrebați dacă vrem să mergem acasă și am acceptat. Am primit o schemă de tratament cu Prednison, care presupunea scăderea treptată a dozei până la oprirea administrării, după care trebuia să revenim pentru analize. Am stat acasă până pe 25 ianuarie când, scăzând doza de cortizon, febra a reapărut.

L-am sunat pe medicul care o tratase la *Marie Curie* și ne-a spus să rămânem acasă și să continuăm schema pe care ne-a dat-o. La recomandarea unei prietene, am plecat spre Spitalul *Matei Balș*. Aveam inima îndoită, nu știam dacă fac bine mergând la alt medic, nu voiam s-o luăm de la început cu toate analizele. În drum, ne-am oprit la Mănăstirea Radu Vodă, ne-am închinat și m-am rugat Sfântului

Nectarie să mă îndrume spre spital sau înapoi spre casă. Se făcuse aproape ora 13:00, am sunat medicul care ne-a fost recomandat și mi-am zis că, dacă mai este la spital până ajungem noi, o să mergem acolo, dacă nu, mergem acasă.

Medicul mi-a răspuns și mi-a spus că ne așteaptă până la ora 16:00, așa că am mers acolo. Ne-au internat imediat și au refăcut analizele, făcând în plus unele pe care nu le făcusem până atunci. Se bănuia o boală autoimună, iar la sfârșitul lunii ianuarie ni s-a dat diagnosticul de poliartrită juvenilă. În data de 2 februarie urma să ne externeze, dar în dimineața acelei zile Mirunei i se umflase gâtul pe partea stângă. Așa că am fost transferați la Institutul Clinic Fundeni pentru investigații. Acolo ni s-a spus că trebuie făcută o biopsie, dar spitalul nu are anestezist, așa că doamna doctor urma să aranjeze să fim transferați la Spitalul *Marie Curie* pentru biopsie. Cortizonul a fost scos, iar febra a reapărut, încontinuu, ca la început. Așa a mai trecut o săptămână până să fim transferați pentru biopsie. A urmat o săptămână grea la Spitalul *Marie Curie*, unde medicul bănuia o infecție, așa că au făcut o

biopsie, iar după o zi au punționat-o din nou, în speranța că vor găsi infecție. Nu a fost infecție, iar la analiza ganglionilor extrași a fost pus diagnosticul de limfom. Ne-am întors la Spitalul Fundeni și am început chimioterapia pe la jumătatea lui februarie. În a patruzecia zi în care am citit Acatistul Sfântului Nectarie, fetița mea nu a mai făcut febră deloc. Nu ne venea să credem că dormiserăm șase ore legat - și noi, și ea. Am mulțumit lui Dumnezeu și Sfântului Nectarie, care de atunci a devenit ocrotitorul copilului nostru, iar icoana lui o însoțește mereu.

Am primit, de asemenea, de la o colegă ulei sfințit din candela de la moaștele Sfântului Ioan Rusul și de la o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului. O ungeam cu toate și ne rugam în fiecare zi așa cum puteam, fiind internați într-o rezervă foarte mică. De mare ajutor ne-au fost și rugăciunile rudelor, prietenilor și colegilor de serviciu care mergeau la slujba Sfântului Maslu pentru noi. Dumnezeu să le dea sănătate și să aibă parte de tot ce e bun și frumos.

A urmat o perioadă grea, în care am urmat chimioterapia, dar, cu ajutorul lui

Dumnezeu, am trecut cu bine, am obținut remisia completă a bolii și numai Dumnezeu ne va ajuta ca fetița noastră să fie de acum sănătoasă și să aibă și frați sănătoși.

Avem încredere că Sfântul Nectarie ne va fi alături atâta timp cât ne vom ruga în fiecare zi și îi vom mulțumi cu lacrimi pentru minunea pe care a făcut-o cu copilul nostru. În casa noastră va arde mereu o candelă la icoana acestui sfânt atât de grabnic ajutător.

Îi mulțumesc Domnului pentru această încercare pe care ne-a dat-o și mă rog să ne fie de folos, spre îndreptarea vieților noastre. Să nu uităm că Dumnezeu e multmilostiv cu noi, oamenii. Tot ce trebuie să facem este să ne rugăm și să nu uităm de Sfintele Taine ale Bisericii pentru mântuirea sufletelor noastre.

(Elena Pisicaru)

„Nicio celulă malignă detectabilă”

În urmă cu patru ani am fost diagnosticată cu cancer mamar. Am trecut prin momente groaznice, așa cum le-am putut

percepe atunci. Am urmat tratamentul standard – chimioterapie, operație. În toată această perioadă, m-am rugat Domnului nostru Iisus Hristos, Maicii Domnului și Sfântului Ierarh Nectarie. Mergeam aproape în fiecare duminică la Mănăstirea Ghighiu, de lângă Ploiești, ca de altfel și înainte să fiu bolnavă. Măicuța Domnului mi-a fost sprijin de câte ori am rugat-o. Am fost la Mănăstirea Călugăra și Mănăstirea Prislop. M-am rugat mult la icoana Maicii Domnului de la Călugăra și la mormântul părintelui Arsenie Boca. După câteva zile, am plecat de acolo cu o încărcătură duhovnicească neobișnuită. Când am ajuns acasă, uitasem complet de perioada prin care am trecut.

Tot în aceeași vară, într-o zi de vineri, am fost programată la scintigrafie osoasă la București. Rezultatul a fost incert. De la clinică am mers la Mănăstirea Radu Vodă la Sfântul Maslu și pentru a cumpăra o icoană a Sfântului Ierarh Nectarie, pe care să o duc la o biserică din Ploiești, care se construiește în cinstea Sfântului Nectarie, și am reușit să o cumpăr. Nu era prima dată când mergeam la Mănăstirea Radu Vodă, dar acum Sfântul Nectarie mi-a

vorbit prin intermediul unei doamne, care și ea trecuse prin aceeași încercare (boală).

Doamna aceasta, prin care eu l-am simțit lângă mine pe Sfântul Nectarie, a venit după mine când s-a terminat slujba, a intrat în pangar, unde intrasem eu pentru a cumpăra icoana, și a cumpărat cartea *Minunile Sfântului Nectarie*, pe care mi-a dăruit-o și mi-a spus că m-a observat la slujbă, m-a văzut că plângeam și a vrut să mă convingă să înțeleg că, dacă am încredere puternică în Sfântul Nectarie, nu am de ce să mă îndoiesc că m-am vindecat și nu mai e nevoie să fac alte investigații. Trebuie să spun că era foarte multă lume în biserică și totuși m-a observat. Chiar și acum, după aproximativ doi ani, simt aceeași emoție când povestesc, am aceeași credință că Sfântul Nectarie a fost lângă mine și mi-a vorbit. I-am spus asta imediat soțului meu, cu care eram la biserică. Îmi doream foarte mult să ajung în Eghina, la moaștele Sfântului Nectarie.

Sfântul m-a ajutat tot printr-o minune să ajung la el, chiar în toamna aceluiași an, la aproape două luni de când fusesem la Mănăstirea Radu Vodă. Am plecat

într-o zi de miercuri, cu o colegă tânără, cu suflet mare, și ne-am întors în sâmbăta aceleiași săptămâni. Am fost într-adevăr binecuvântată de Măicuța Domnului și de Sfântul Nectarie, pentru că am reușit să ajung atunci când îmi doream.

Am revenit acasă și, la scurt timp, fără recomandarea medicului oncolog, mi-am făcut un RMN, ignorând pur și simplu spusele Sfântului Nectarie prin intermediul doamnei de la Mănăstirea Radu Vodă. Rezultatul investigației: posibile metastaze hepatice și osoase. Am reînceput chimioterapia – reacțiile au fost devastatoare. Ficatul nu le mai tolera. Știind exact ce înseamnă acest posibil diagnostic, îmi pierdusem aproape orice speranță, făceam crize, atacuri de panică etc. Medicul oncolog din Ploiești mi-a mai dat o șansă, să fac o altă investigație, mai concludentă, PETCT. Cu ajutorul sfântului, am reușit să fac această analiză, pe care mi-a plătit-o fiul nostru, Ciprian – cel mai minunat dar al căsniciei noastre. Rezultatul: nicio celulă malignă detectabilă la acel aparat, în acel moment.

Din ziua în care am primit rezultatul pe internet, am redevenit un om normal.

Toate aceste ajutoare sunt puterea divină, ajutorul palpabil dat de Maica Domnului prin Sfântul Nectarie. Important este să credem cu tărie, să nu ne îndoim niciodată.

Mi-aș dori ca aceste rânduri să ajungă la sufletul cât mai multor oameni cu credință și, poate, cu mai puțină speranță. Sfinte Ierarhe Nectarie, am credința că îmi ești mereu aproape și-ți mulțumesc cu evlavie și recunoștință, cerându-ți iertare pentru tot ce greșesc.

(Flori A., Ploiești)

„A înfăptuit o minune cu piciorul soțului meu”

Multe minuni au fost făcute de către Sfântul Nectarie din Eghina și de Maica Domnului, de aceea am hotărât să scriu și eu despre acest sfânt, despre rugăciunea care mi-a fost ascultată și despre minunea pe care eu cred că el a înfăptuit-o.

Am auzit de Sfântul Nectarie și de Mănăstirea Radu Vodă din București de la o colegă și am simțit că trebuie să merg și

eu acolo. Mergeam de ani de zile la Biserica Sfântul Antonie cel Mare din centrul vechi al Bucureștiului și mă rugam lui, simțindu-mă foarte liniștită, iar pentru tot ce mă rugam, mai devreme sau mai târziu, simțeam că el mă ajută și mă ocrotește. Așa că, într-o zi, după ce am plecat de la Biserica Sfântul Antonie cel Mare, am început să întreb de strada Radu Vodă și de mănăstire. Am nimerit foarte ușor, iar când am intrat acolo, am simțit o liniște sufletească, un loc cald și foarte primitiv, ceva minunat, având certitudinea că este cea mai frumoasă mănăstire din București, unde cu siguranță am să revin. Așa am și făcut, am scris un acatist pentru șase săptămâni, am trecut pe la racla cu moaștele Sfântului Nectarie, pe la celelalte icoane din mănăstire, iar după aceea, am continuat să merg la Mănăstirea Radu Vodă o dată pe lună, pentru a lăsa câte un acatist.

Povestindu-i unei prietene despre Mănăstirea Radu Vodă, am mers cu ea acolo, de unde am și cumpărat cărțile cu acatistul, viața și minunile Sfântului Nectarie din Eghina și ale Sfântului Ioan Rusul. Citind aceste cărți, credința mea a de-

venit mai puternică, simțind că îl iubesc pe Sfântul Nectarie, pe Sfântul Antonie cel Mare, a cărui icoană se găsește la loc de cinste în Mănăstirea Radu Vodă, dar și pe Sfântul Ioan Rusul. Am început să vorbesc cu cei din familie, prieteni, cunoscuți, despre Sfântul Nectarie și despre minunile săvârșite de el.

Pe 13 martie 2011, am fost cu fiica și cu soțul meu în vizită la Mănăstirea Pisiota și la Mănăstirea Țigănești. Când am ajuns acasă, am vrut cu soțul meu să urcăm câteva cutii sus în dulapuri, iar el a căzut, lovindu-se foarte tare la picior, mai exact la călcâi (calcaneu). Am fost la spital și, după radiografii, i s-a pus piciorul în ghips pentru zece zile. După cele zece zile, am revenit la spital, unde a făcut alte radiografii și i-au scos piciorul din ghips. Doctorul a spus că trebuie să meargă în continuare în cârje, durerea persistând, perioada de recuperare fiind mai mare. Eu am simțit că el se va face bine și am început să citesc Acatistul Sfântului Nectarie în fiecare zi și să-l ung cu ulei de la Mănăstirea Radu Vodă, de la candela Sfântului Nectarie, care se află lângă racla cu moaște.

Într-o zi, soțul meu mi-a spus că a citit pe internet despre diagnosticul său de la picior, iar cea mai scurtă perioadă de recuperare a fost de trei luni. Eu însă am crezut în Sfântul Nectarie și am simțit că se va face bine mai repede, mai ales că pe 24 aprilie erau Sfintele Sărbători de Paști, iar noi trebuia să mergem într-o minivancață la munte. Și așa a și fost, s-a recuperat doar într-o lună de zile, astfel încât am putut petrece sărbătorile de Paști așa cum plănuiserăm, la munte. Eu am crezut și cred în continuare că Sfântul Nectarie mi-a ascultat rugămintea și a înfăptuit o minune cu piciorul soțului meu.

Am scris aceste rânduri în semn de mulțumire pentru Sfântul Nectarie din Eghina, întrucât am citit că el este mulțumit dacă povestești și altora despre minunile sale. Și vreau să mai mulțumesc pe această cale și Maicii Domnului, și Fiului său, Domnului nostru Iisus Hristos, și tuturor sfinților.

Sfântul Nectarie din Eghina și Sfântul Antonie cel Mare vor rămâne mereu ocrotorii mei și ai familiei mele, deoarece îi iubesc deopotrivă, iar în rugăciunile mele îl chem și pe Sfântul Nicolae, care consi-

der că este ocrotitorul meu, deoarece port numele de Nicoleta.

(Nicoleta, București)

„Minunile lui Dumnezeu mi se întâmplă în fiecare zi”

Acum Sfântul Nectarie este ocrotitorul familiei mele. Totul a început acum trei ani, când mama mea a făcut cancer la vezica biliară și a murit fulgerător. Eu am făcut un șoc, de suferință și frică. Aveam tendința să iau acest coșmar asupra mea, simțindu-mă vinovată că nu am putut să o ajut mai mult. Am trăit odată cu ea toată groaza ei și, la scurt timp după moartea ei, am început să am atacuri de panică. De câteva ori mi-a căzut și părul, pentru că aceste crize erau puternice. Întotdeauna m-au ajutat Dumnezeu și Sfântul Mina și părul a crescut singur la loc.

Pe data de 7 noiembrie 2009, cu o zi înainte de ziua mea de nume, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil (mă cheamă Gabriela), am intrat într-o stare de criză

interioară profundă care a ținut până pe data de 9 noiembrie. Prietena mea mi-a dat să citesc în această zi *Acatistul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și Viața Sfântului Mina*, pe care eu le-am citit la biserică, cu tot viforul din sufletul și mințea mea, rugându-i pe sfinții arhangheli să vină cu cetele îngerilor și să-mi îndrume pașii spre un loc unde să mă liniștesc, unde să înceteze această criză puternică de anxietate.

În drum spre casă, am coborât la biserică Delea Nouă și am intrat – fiul meu fusese botezat acolo – și atunci am aflat că are hramul Bunavestire, de la Costel, cel care are grijă de biserică și care l-a și chemat urgent pe părintele Constantin (cel care astăzi este duhovnicul meu), pentru că plângeam puternic. Părintele a venit și, pentru prima dată de când îmi amintesc, m-am spovedit și criza a încetat!

După câteva zile, am răcit puternic și simțeam că bronhiile îmi ard, dar, totuși, pe data de 11 noiembrie am stat la praznic la Sfântul Mina până la 3:00 dimineața. Acasă, în timpul nopții, m-am zvârcolit de durere și arsuri la nivelul plămânilor și

am citit rugăciuni și m-am dat cu mir de la Sfântul Mina, în formă de cruce, pe piept, moment în care mi-a trecut tot și am adormit. Menționez că luam un antibiotic, dar știu sigur că Sfântul Mina m-a vindecat. Eu l-am rugat pe Sfântul Mina să mă scape și de patima țigărilor – fumam mai mult de un pachet pe zi – și, de a doua zi dimineața, nu am mai fumat de loc.

La câteva zile după aceasta, am găsit la cineva cartea *Sfântul Nectarie - Minuni în România*. Am citit-o ca hipnotizată și am plâns tot timpul, pentru că minunile sfântului m-au impresionat puternic (până să văd cartea, nici nu știam de existența Sfântului Nectarie). Temerea mea cea mare era să nu pățesc și eu ce a pățit mama mea, iar Sfântul Nectarie este „doctor specialist” în cancer, exact boala de care mă temeam eu.

Am vorbit cu părintele meu duhovnic și i-am spus că, începând din acea zi, 40 de zile am să citesc acatistul superb al Sfântului Nectarie de la sfârșitul cărții și rugăciunea către el, la început pentru mine, pentru copilul meu și pentru prietenul meu, după aceea adăugând încă zece per-

soane. Între timp, am aflat de Mănăstirea Radu Vodă din București și am hotărât să merg miercuri la Radu Vodă și vinerea la Sfântul Mina și, după putință, duminica la Delea Nouă, „Bunavestire”, la duhovnicul meu, la slujbă.

În aceste 40 de zile mi s-au întâmplat multe minuni mie, căci, deși am multe păcate, am primit dezlegare la împărtășanie, ceea ce este minune dumnezeiască și, pentru mine, sănătate desăvârșită direct de la Mântuitorul! Și am primit și o sumă mare de bani dintr-o moștenire tot în această perioadă. În ce privește persoanele pentru care mă rugam, spre exemplu, prietenei mamei mele i s-a întors situația de către Sfântul Nectarie – este bolnavă de cancer și a avut o operație de hernie și de două ori s-a crezut că nu mai scapă cu viață –, ea primind și mir de la sfântul, cu care s-a uns pe rană. Prietena mea a avut tot felul de boli și de dureri violente în diverse părți ale corpului, chiar îngrijorătoare, vreme de mai multe luni de zile, ea având și depresie. Analizele au ieșit bune, iar ea citește Acatistul Sfântului Nectarie în fiecare zi.

Unei alte prietene a mea, Sfântul Nectarie i-a rezolvat situația cu iubitul ei și problemele de sănătate, ea citind Acatistul Sfântului Nectarie aproape în fiecare zi, luându-și-l ocrotitor. Simt că el îl ajută și pe copilul meu și pe celelalte persoane pentru care mă rog în fiecare seară, citind acatistul atât de drag mie.

După cele 40 de zile în care am citit acatistul marelui făcător de minuni și iubitor de oameni, Sfântul Nectarie, am înțeles că totul a început pe data de 9 noiembrie, ziua prăznuirii lui, în care l-am cunoscut pe duhovnicul meu de astăzi și am pus început bun mântuirii. Tot după 40 de zile de citit acatistul am hotărât să-l citesc în fiecare zi și nu m-am oprit până astăzi. Acum Sfântul Nectarie este ocrotitorul familiei mele, împreună cu Maica Domnului, Sfântul Mina, Sfântul Nicolae și Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil.

Crizele de anxietate mai apar, dar trec aproape imediat, pentru că încep să citesc Acatistul Sfântului Nectarie, care și-a făcut loc de cinste în sufletul meu. Duhovnicul pe care mi l-a dat Sfântul Nectarie este blând și bun și m-a salvat de la lucruri îngrozitoare. Minunile lui Dumne-

zeu mi se întâmplă în fiecare zi. Dumnezeu este miraculos și bun, prin Maica Domnului și prin sfinții Săi!

(Gabriela Ruxandra)

„Din analize reiese că ar putea să aibă cancer”

Vreau să vă spun și eu povestea celei mai bune prietene a mea, pe nume Claudia. În august 2010 și-a făcut testul Papanicolau, dar nu a putut să se ducă după rezultate, amânând acest lucru până în luna noiembrie, pe data de 8, chiar de Sfinții Mihail și Gavriil. În dimineața acestei zile m-a sunat plângând și spunându-mi că din analize reiese că ar putea să aibă cancer... Când am auzit, mi s-au înmuiat picioarele, nu îmi venea să cred așa ceva... Nu i se putea întâmpla ei asta.

Era complet devastată... Cu puține zile înainte, fără ca măcar să știu despre vestea pe care urma să o primesc, am aflat de la un prieten bun de Sfântul Nectarie. Am căutat pe internet detalii despre acest

sfânt despre care nu auzisem niciodată, am aflat că moaștele lui se găsesc la Mănăstirea Radu Vodă din București și am fost să fac o vizită.

Am cumpărat trei acatiste - unul pentru mine, unul pentru sora mea și unul pentru prietena mea, Claudia - și i-am dat fiecăreia acatistul. După aflarea veștii despre prietena mea, am pus-o imediat să citească acatistul, prima zi fiind chiar ziua de 9 noiembrie, zi în care se sărbătorește Sfântul Nectarie. A urmat, cum este firesc, indicațiile doamnei doctor și s-a prezentat pentru mai multe controale și analize timp de o lună de zile. În tot acest timp, m-am rugat pentru ea, am fost la mănăstire amândouă și am crezut cu toată puterea mea că o să fie bine și că Sfântul Nectarie o va ajuta... Așa s-a și întâmplat: la exact o lună de zile de când a aflat cumplita veste, trebuia să se ducă să afle rezultatele finale. Surprinzător! Rezultatele au ieșit bine și lucrurile nu mai păreau așa de grave ca la început.

Amândouă credem și știm că a fost cu adevărat o minune... Și mai cred că tot ce mi se întâmplă în viață mi se întâmplă cu un scop, pentru că, în ziua în care am

cumpărat acatistele, nu aveam pe nimeni bolnav de cancer și m-am întrebat în gândul meu: „Oare de ce mă pune Dumnezeu să cumpăr acatistele acestea?” Am aflat după... Pentru că a vrut ca eu să aflu de existența acestui sfânt și astfel să îi pot oferi prietenei mele sprijinul moral de care avea nevoie în acea perioadă.

Sfântul Nectarie m-a ajutat de multe ori de atunci, de fiecare dată când aveam o problemă, mă rugam lui și mă ajuta. Mă rog și acum lui pentru o dorință arzătoare, doar că recunosc faptul că uneori deznădăjduiesc că mă va ajuta în acea privință și poate de asta nici nu mă poate ajuta suficient: pentru că sunt păcătoasă și, când vine vorba de mine, îmi spun că nu are cum să mă ajute... Încerc însă să nu îmi pierd speranța și sper ca într-o bună zi, cu voia lui, a tuturor sfinților și a lui Dumnezeu, această dorință să devină realitate. Sfinte Părinte Nectarie, îndură-te și ajută-mă!

(Sima Cornelia)

„A venit cea mai grea parte a vieții mele”

Sfinte Nectarie, îți mulțumesc!

Scriu după mulți ani în care i-am promis sfântului că o să scriu și nu am făcut-o. Îi cer iertare lui Dumnezeu și Sfântului Nectarie în acest mod!

Acum patru ani m-am decis să merg în Anglia, întrucât am terminat Facultatea de Litere din Cluj și simțeam că nu sunt pregătită îndeajuns încât să fiu profesoară și nici nu știam să vorbesc atât de bine engleza pe cât aș fi vrut. Menționez că în ultimii doi ani de facultate nu am mai vrut să mai merg la Biserica Ortodoxă din cauza preoților pe care îi desconsideram și am mers timp de doi ani la greco-catolici. Ajunsă în Londra, mi-am dat seama că îmi lipsește ceva: până în acel moment nu realizasem cât de mult ar putea să-mi lipsească propria mea Biserică, cea ortodoxă, cea în care m-am născut și m-au crescut atât de frumos bunicii mei!

Am început să caut tot felul de biserici catolice, inclusiv una în limba română,

dar, ca prin minune, nu simțeam nimic în ele, parcă erau reci și fără niciun duh!

Dintr-o dată, am simțit nevoia să merg la biserica noastră și, în acel moment, parcă totul a început să aibă alt sens: mă simțeam liniștită și dornică să ajung cât mai repede.

La aproximativ două săptămâni, am ajuns la biserica ortodoxă de pe Fleet Street și, când am intrat înăuntru, m-am simțit așa cum mă simțeam acasă, la Nicula, cu mulți ani în urmă, când bunicii mei mă duceau săptămânal (bunicul meu a fost cântăreț la biserica din Nicula și mergeam sus la mănăstire mai ales atunci când bunicul era chemat pentru ajutor, el fiind un om foarte credincios).

În același timp, aveam probleme foarte mari, locul de muncă nu era bun, lucrăm cu o americană pe care nu o interesau copiii ei, ci doar distracțiile și viața de noapte.

Acolo, la biserică, am început să merg aproape tot la două zile și, rugându-mă zilnic la Dumnezeu, am cerut să mă spovedesc. Părintele Silviu Pufulete mi-a spus clar și concis: dacă renunț la catolicism, el mă spovedește și mă împărtășește, plus că

trebuie să fac mirungerea. Am acceptat cu bucurie, pentru că simțeam că asta e dorința lui Dumnezeu și acum eram convinsă că numai El m-a adus acolo. În același timp, am vorbit cu românii de acolo și le-am spus problema mea cu serviciul. Atunci a fost primul moment când am auzit de Sfântul Nectarie.

Într-una din zile mi-am luat Acatistul și Paraclisul Sfântului Nectarie, aduse din România. Era un sfânt necunoscut mie până în acel moment. Apoi o cunoștință mi-a dăruit cartea Părintelui Paisie, *Patimi și virtuți*. Atunci a început pentru mine adevăratul drum înapoi la Ortodoxie! Citeam câteodată Acatistul Sfântului Nectarie, dar și *Patimi și virtuți*, și iată că la o lună și două săptămâni, exact în aceeași zi în care m-am împărtășit, am găsit un loc de muncă potrivit și cum îmi doream. Îi mulțumesc pentru aceasta lui Dumnezeu (dimineața mă împărtășisem și pe la 4 după-masa eram deja cu promisiunea familiei că eu sunt cea mai potrivită pentru ei).

Însă, în timp, mi s-a făcut un dor neșpus de țară. Veneam acasă tot la o lună și jumătate. În Londra mergeam de acum

regulat la biserică, ajutam la gătit, la curățenie, și așa am lepădat toată credința eretică și minciunile altor biserici.

Am revenit în România în vara lui 2008, unde nu puteam să-mi găsesc nimic de lucru. Nu știu ce s-a întâmplat, dar abia atunci m-a apucat un dor nespus de Sfântul Nectarie și am început să-i cumpăr și să-i citesc cărțile. Într-o zi, după interviurile la care am fost, fiind apăsată de faptul că nu am fost sunată pentru un răspuns pozitiv, cuprinsă de deznădejde, am căzut în genunchi și am început să citesc Acatistul Sfântului Nectarie plângând. În momentul în care am citit sfârșitul „Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri și ale Sfântului Ierarh Nectarie, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-ne pe noi”, a sunat telefonul!

Era una dintre persoanele cu care avusesem interviul și care acum îmi dădea un răspuns pozitiv și mă chema la firmă să negociem salariul. A fost o minune de nedescris, am rămas speriată în genunchi și mă minunam cum sfântul ajută așa de repede. Am mers la firmă și am stabilit cu angajatorii că le voi da un răspuns mai sigur săptămâna viitoare.

Între timp, avusesem și examenul de suplinire la care am luat 7,05, o notă cu care nu puteam prinde atunci un post în Cluj, dar mai aveam o notă de 8,05 din toamna anului precedent. Însă am aflat că notele din toamnă nu se iau în calcul, ci doar notele de la examenul din vară. Îmi doream cel mai mult să predau, mai mult decât să lucrez la o companie (la acea vreme).

În săptămâna următoare, în care trebuia să dau răspunsul la companie, am mers totuși și la repartiții. Ajunsă acolo, am simțit efectiv pace și liniște interioară, și nu m-am gândit la nimic altceva decât că vreau să Îl las pe Dumnezeu să facă cum crede El mai bine, așa că m-am apucat de citit Acatistul Sfântului Nicolae și Acatistul Sfântului Nectarie. Și uite-așa a început repartiția. Însă, din fericire, și le mulțumesc sfinților mei dragi, în fața mea nu s-au prezentat decât vreo cinci persoane să ia post, așa că am prins o jumătate de normă la un liceu chiar lângă casa mea. Asta a fost la prima repartiție. Între timp - Dumnezeu să mă ierte, căci acum regret -, am refuzat jobul de la acea companie.

La a doua repartitie, nici acum nu pot explica mirarea și uimirea mea: stăteam liniștită, știam că am o jumătate de normă în oraș, dar nu mai speram să mai pot prinde ceva cu acea medie tot în oraș. Am început să citesc din nou Acatistele Sfântului Nicolae și Sfântului Nectarie și să rămân la fel de liniștită și în voia Domnului.

Terminasem de citit acatistele și acum stăteam liniștită, când, deodată, din senin, îmi aud numele, la media de 8,05! Am rămas mută de uimire, nu am avut curajul să mai spun nimic, în mod normal trebuia să spun cu voce tare că e o greșală, eu aveam 7,05, iar media de 8,05 era de anul trecut din toamnă și nu din vară! Totul s-a petrecut atât de repede, încât în două minute aveam deja foaia cu postul acceptat, în oraș și la o școală de care și acum mi-e dor, cu un director și o directoare foarte cumsecade și colegi la fel. A fost clar o minune a Sfinților Nectarie și Nicolae și le mulțumesc mult!

Apoi, în vara lui 2009 mi-am dorit foarte mult să ajung la Eghina, și nicicum nu reușeam! Aveam bani mai mult decât necesar, voiam să vizitez cât mai mult din

Grecia, dar nu găseam nimic potrivit, ba prețuri prea mari, ba pe ultima sută de metri nu mai erau locuri. Și uite-așa am ajuns în august la Mănăstirea Nicula, unde am înconjurat mănăstirea în genunchi și m-am rugat Maicii Domnului și Sfântului Nectarie să-mi dea un răspuns dacă voi ajunge sau nu la Eghina. Îi spuneam sfântului: „Sfinte Nectarie, dacă e să ajung la tine, arată-mi un semn! Dacă nu, ia-mi tu supărarea, cu mâinile tale”.

În acel moment, mi-a trecut prin cap să merg la pangar și să cer încă un acatist cu Sfântul Nectarie (chiar dacă eu aveam unul la mine și încă vreo cinci acasă). Am cerut acatistul, am pus mâna pe unul dintre ele și am zis să mi-l dea pe acela. Părintele se uită la el și zice: „Eu vi-l dau, dar e stricat: are trei coperti cu Sfântul Nectarie, în loc de una singură”!

Nu pot să vă descriu, deși știu că mulți oameni au trecut și trec prin asta, ce simți în acele momente: simți cum Dumnezeu e lângă tine, prin sfinții Lui!

I-am zis părintelui: „Nu, părinte, nu e stricat, e semnul meu pe care acum zece minute l-am cerut de la Sfântul Nectarie”, și i-am povestit. A zâmbit și mi-a spus că

eu cu siguranță voi ajunge la sfântul, dacă atât de mult l-am rugat!

Nu mai are sens să vă spun că, în mai puțin de o săptămână, eram în Grecia și, bineînțeles, am mers cu dor la Sfântul Nectarie, și îi mulțumesc din suflet!

Apoi a venit cea mai grea parte a vieții mele de până acum. În martie 2010 am aflat că sufăr de o boală incurabilă, nu are sens să-i spun numele aici, mă îngrozește. E de ajuns să spun că doctorii mi-au găsit un chist cu sânge pe ovarul drept, de 4 centimetri. Una dintre doctorițe m-a speriat cumplit, a vrut să mă trimită direct în operație și apoi să mă pună pe menopauză pentru trei luni! Am înlemnit, nu puteam crede așa ceva.

Însă Dumnezeu e mare și prin sfinții lui ne ajută pe toți! De asemenea, mi se termina contractul la școală și nu-mi găseam nimic de lucru. Eram disperată - și bolnavă, și fără serviciu. Doar părinții mei ce mai puteau să mă ajute.

Așa că în toamnă, după ce am căutat de lucru în tot Clujul și nu am găsit nimic, am hotărât să-mi încerc norocul și în București. Aici, spre deosebire de Cluj, am găsit mult mai repede serviciu și chiar în

domeniul meu, însă era foarte stresant, întrucât lucram ca profesoară de engleză la o grădiniță, eu având nevoie de liniște și neavând voie să fac efort, la chistul cu sânge pe care îl aveam.

Am ajuns în București undeva pe la sfârșitul lui septembrie. A fost o perioadă frumoasă în viața mea, unde am cunoscut oameni minunați, m-am bucurat de capitala țării mele, care mi-e dragă, și mi-aș dori foarte mult să mă întorc în ea! Am vizitat moaștele sfinților, a fost minunat și abia aștept să revin!

Între timp, fiind în București, mi-am făcut un obicei să merg luna, miercurea, vinerea și duminica la Mănăstirea Radu Vodă. Astfel trecea timpul și eu mă rugam sfântului cu lacrimi să aibă grijă de sănătatea mea și să facă cumva să mă scape de boala cumplită.

Trebuie să menționez că revenisem de trei ani în Biserică, însă nu aveam făcută încă mirungerea!

La Mănăstirea Radu Vodă am întâlnit câțiva părinți minunați, printre care amintesc de părintele Sava și părintele Gavriil. Prima întrebare care mi-a fost pusă, auzind că sunt din Ardeal, a fost dacă

i-am frecventat pe greco-catolici (eram lângă racla cu moaștele Sfântului Nectarie). Normal, răspunsul a fost da! Imediat, părintele Gavriil a luat decizia să îmi facă mirungerea, însă nicicum nu a reușit să-mi facă mirungerea, decât abia la 40 de zile de când eu mă aflam în București și de când mergeam și spuneam acatistul aproape zilnic!

În tot acest timp, mă simțeam sleită de puteri. La serviciu trebuia să am grijă de copii, să-i iau pe cei mici în brațe, să ridic, or eu nu prea aveam voie să fac asta. Așa că mi-am depus CV-ul din nou, în Cluj, în speranța că voi găsi ceva măcar de data asta. Cu o săptămână înainte de mirungere, am găsit în sfârșit ceva care părea potrivit, astfel că în dimineața când eu aveam trenul către Cluj, adică exact la 40 de zile de când venisem în București, mi s-a făcut și mirungerea și plecam și acasă, unde aveam apartamentul părinților și nu mai era nevoie de atâtea cheltuieli. Acestea toate s-au întâmplat cu două zile înainte de 9 noiembrie, eu din data de 9 noiembrie dimineața fiind deja la noul loc de muncă! În acea zi, am mers la catedrală și l-am rugat mult pe părintele care

era de serviciu să facă acatist la Sfântul Nectarie, pentru că aici nu se ținea (până anul acesta - 2011) sărbătoarea sfântului atât de mult ca în sud sau în Moldova. Părintele știa din anul precedent, când tot așa l-am rugat să facem acatistul sfântului, așa că prin asta am vrut să-i mulțumesc sfântului pentru ajutor, deși nu voi putea niciodată să ajung să-i mulțumesc îndeajuns!

Iar acum aș mai vrea să vă spun de ce m-am hotărât să vă scriu: în primul rând, pentru că am promis sfântului că voi scrie despre cât de mult m-a ajutat el până acum și, în al doilea rând, ceea ce tocmai s-a întâmplat ieri, 22 decembrie 2011: eu fac momentan naveta la o școală de lângă Cluj. Toată luna decembrie am încercat să aflu dacă ne vor plăti sau nu naveta și, după ce ne-au indus în eroare ceva vreme, ieri am aflat că nu ni se va plăti. Suma era destul de mărișoară și era singurul meu ajutor de Crăciun. Am fost extrem de supărată și vreau ca Dumnezeu să mă ierte pentru asta. Am ajuns în Cluj, unde am mers la catedrală și am spus Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos și al Sfântului Nicolae și mi-am propus ca cel al

Sfântului Nectarie să-l spun către seară, apoi am plecat către casă. Plângeam în fața icoanei cu Domnul Iisus, rugându-L să aibă milă de mine.

Însă, în drum către casă, mi-am amintit să trec pe la librăria cu cărți bisericești, căci îmi doream foarte mult noua carte cu Sfântul Nectarie *Vindecări minunate*, măcar să-i spun doamnei să-mi pună cartea deoparte până o să iau banii.

Înăuntru am găsit cartea, nu aveam bani la mine să o plătesc, însă doamna de acolo m-a ajutat și mi-a spus să o iau și să-i aduc banii după Anul Nou. Am fost foarte fericită. Am stat puțin pe scaun și am început să citesc și, de asemenea, să spun și puțin din acatist.

Vreau să vă spun că de ceva vreme m-am întors la învățământul de stat, din cauza neseriozității celor peste care am dat în școlile private. Însă, din cauza salariului mic, abia dacă mă pot descurca, deci am început să caut iarăși un loc de muncă, și am fost la câteva interviuri, printre care la aceeași companie la care fusesem acum câțiva ani, când sfântul m-a ajutat.

Ieri, în timp ce citeam din cartea *Vindecări minunate* în librăria doamnei, sună telefonul. Era persoana de la Resurse umane, de la aceeași companie de acum câțiva ani, când sfântul mă ajutase! Mi s-a spus că în ziua următoare, adică pe 23 decembrie 2011, să mă prezint la un alt interviu. Azi am fost de dimineață, am citit din nou *Acatistul Sfântului Nectarie*, a fost bine și, de data asta, îi promit că, dacă mă va angaja din nou, nu voi mai da cu piciorul la o a doua șansă! Îi mulțumesc sfântului din tot sufletul și, oricum ar fi, mă simt liniștită și împăcată că îi simt lângă mine mai ales pe Domnul nostru Iisus Hristos, pe Maica Domnului și pe Sfântul Nectarie, Sfântul Nicolae și Sfântul Mina! Am uitat să vă spun că, din momentul în care am venit - după cele 40 de zile - din București, chistul meu a început să scadă, am luat și tratamente naturiste, iar din vara aceasta doamna doctor a spus că nu mai apare niciun chist pe ecografie, abdomenul este normal, la fel și celelalte organe reproductive!

Singurul lucru pe care mi-l mai doresc este o familie, pe care din nefericire și din prostie încă nu am întemeiat-o și îl rog pe

sfântul meu drag să mijlocească la Dumnezeu pentru mine. Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului și Sfinților Nectarie, Nicolae, Mina, Ioan Rusul și tuturor sfinților pentru tot ajutorul și nu voi fi vrednică niciodată să-mi arăt toată mulțumirea că au ajutat o păcătoasă așa mare ca mine.

(Anca, Cluj)

„Sfântul Nectarie ne-a ajutat băiețelul să rămână sănătos”

Mă numesc Gherman Andreea și doresc să vă împărtășesc minunea făcută de Sfântul Nectarie cu băiețelul meu.

Eram însărcinată în 28 de săptămâni când, la o vizită de rutină la medicul ginecolog, ni s-a dat o veste proastă. Băiețelul a fost diagnosticat cu hidronefroză dreapta de grad IV. Asta însemna că avea o obstrucție la uretera care făcea legătura între rinichi și vezică. Din cauza acestei obstrucții s-a adunat o pungă cu urină care afecta tot mai mult funcționalitatea rinichiului drept. Medicul a încercat să mă

consoleze spunându-mi că, odată cu creșterea copilului în burtică, uretera poate să-și dea drumul și să funcționeze normal sau, și mai rău, chiar dacă avea să afecteze grav rinichiul, băiețelul meu poate să supraviețuiască liniștit doar cu un singur rinichi, până la adânci bătrâneți.

Am plecat împreună cu soțul meu total răvășiți de la cabinet. Parcă căzuse cerul pe noi. Nu am închis un ochi până dimineața târziu, gândindu-mă de ce ni s-a întâmplat tocmai nouă acest lucru și ce aş putea face pentru băiețelul nostru. În acel moment, mi-am adus aminte de bunica care ne-a sugerat să-i punem numele Nectarie, după marele sfânt contemporan Nectarie, despre care citise foarte multe lucruri. Recunosc că am râs și am făcut glume la adresa numelui Nectarie, pentru că nu-mi puteam imagina un asemenea nume pentru băiețelul meu.

Pentru că nu am putut face nimic în timp ce bebele era în burtică, am așteptat cu sufletul la gură să ajung la termen. Am fost monitorizată lună de lună, pentru a vedea cum evoluează problema la rinichi. În tot acest timp am citit tot mai multe lucruri despre viața Sfântului Nectarie, de-

oarece ne hotărâserăm mai mult ca nicio dată ca băiețelul nostru să poarte numele sfântului. Astfel că Nectarie Ștefan s-a născut pe 18 mai 2011, iar la trei săptămâni de viață ale copilului ne-am dus cu el la Cluj să fie văzut de către un medic specialist. Din păcate, doctorul nu avea vești bune pentru noi, spunându-ne că rinichiul este grav afectat și că din punctul lui de vedere nu mai are funcționalitate. Eram legați de mâini și de picioare, deoarece copilul, fiind prea mititel, nu putea fi expus la raze pentru a vedea exact ce se petrece la rinichi, dar nici la operație, din cauza anesteziului. Astfel că urma să revenim peste trei luni la o altă vizită. Și, pentru că omul la necaz se roagă cel mai intens, am început să citesc Acatistul Sfântului Nectarie aproape zilnic, alternându-l cu Paraclisul Macii Domnului. Citisem atât de multe din minunile făcute de Sfântul Nectarie, încât speram și eu că sfântul ne va veni și nouă în ajutor. La următoarea vizită la doctor, lucrurile aveau să se complice și mai mult, astfel că nu numai rinichiul drept avea o problemă, ci s-a sesizat la ecograf o dilatare ușoară și la rinichiul stâng, semn că ar avea aceeași

problemă. Dar, pentru a vedea exact cauza, urma să revenim la patru luni ale copilului pentru a i se putea face urografie (se injectează o substanță de contrast, iar apoi este expus la raze pentru a vedea exact dacă trece prin ureteră în vezică sau se oprește undeva și nu poate fi eliminată).

Deja gândurile îmi zburau departe și nu puteam concepe că băiețelul meu nu va avea parte de o viață normală. Am ajuns până la gânduri de genul: ce folos că am pus numele sfântului dacă nu ne-a ajutat cu nimic? Dar Sfântul Nectarie nu s-a supărat și a continuat să se roage Bunului Dumnezeu pentru noi.

Între timp, mătușa mea de la București a fost la Mănăstirea Radu Vodă, de unde ne-a făcut rost de mir de la candela Sfântului Nectarie, pentru care-i mulțumesc din tot sufletul. Astfel, în fiecare seară îl ungeam pe băiețelul meu pe ambii rinichi, rugându-mă ca Sfântul Nectarie să mijlocească o minune pentru noi.

La cea de-a treia vizită făcută la Cluj, i-am făcut băiețelului meu urografia și ni s-a comunicat că rinichiul stâng nu are hidronefroză. Explicația a fost că, din cau-

za faptului că rinichiul stâng a preluat și funcțiile celuilalt, este puțin suprasolicitat. Dar noi știm că minunea vine de la Sfântul Nectarie, care s-a rugat neîncetat lui Dumnezeu pentru sănătatea fiului nostru. Ne-am bucurat enorm să auzim că rugăciunile noastre au fost ascultate și i-am promis atunci Sfântului Nectarie că, dacă vom fi sănătoși, la anul îi vom face o vizită la el acasă, în Eghina. Ne rugăm în continuare ca Bunul Dumnezeu să ne țină băiețelul sănătos, chiar dacă va trebui să trăiască doar cu un singur rinichi.

Doamne, ajută-i pe toți cei neajuto-rați!

(*Andreea Gherman*)

„Malformația copilașului meu”

În urma unui control periodic pe care îl efectuam din trei în trei săptămâni la doamna doctor din Onești care îmi monitoriza sarcina, bebelușul a fost diagnosticat cu hernie diafragmatică congenitală (o hernie diafragmatică congenitală este consecutivă urcării, printr-o breșă a dia-

fragmului legată de o malformație congenitală, a viscerelor abdominale, care comprimă astfel, mai mult sau mai puțin intens, plămânii și inima). Ea se traduce printr-o hipoplazie a plămânilor (aceștia sunt insuficient dezvoltați) și prin malformații cardiace.

Ecografia permite diagnosticarea unei hernii diafragmatice congenitale în timpul sarcinii și asigurarea unei mai bune trătări în perioada postnatală. La naștere, această hernie se manifestă printr-o insuficiență gravă și acută a respirației. Tratatamentul comportă, în general, o reanimare imediată, mai ales respiratorie, urmată de o suturare chirurgicală a diafragmului. Această malformație este întâlnită foarte rar, 1 din 8.000 de copii se nasc cu ea, iar rata de supraviețuire este cuprinsă între 30-50%.

După aflarea acestei vești, au urmat o serie de controale la clinici mari din țară (Târgu Mureș, București), unde ni s-a confirmat diagnosticul bebelușului. Așadar, nu ne rămânea decât să ne rugăm Bunului Dumnezeu și să mergem mai departe: să duc sarcina la bun sfârșit, să nasc prin cezariană la o maternitate din

București, de unde bebelușul să fie transferat la Spitalul de Urgență pentru copii, unde urma să fie stabilizat și apoi operat. (Ulterior, am aflat că 95% dintre femeile ai căror copilași au această malformație optează pentru întreruperea de sarcină. Într-adevăr, am fost și eu întrebată dacă doresc acest lucru, dar mi s-a părut înfiorător să faci întrerupere de sarcină la 24 de săptămâni, și, în primul rând, m-am gândit la Dumnezeu și la ce păcat mare este avortul - 1% dacă ar fi avut șanse, eu eram datoare să i le dau.)

Între timp, am sunat-o pe prietena mea din București și i-am povestit prin ce încercare trecem. Ea m-a încurajat, spunându-mi că sigur totul are să fie bine, și mi-a spus să citesc Acatistul Sfântului Nectarie, pentru că este făcător de minuni (de la ea am aflat pentru prima dată de Sfântul Nectarie).

Viața și-a reluat cursul normal, așteptând momentul nașterii băiețelului nostru. Bineînțeles că în tot acest timp ne-am rugat Bunului Dumnezeu, Domnului nostru Iisus Hristos, Măicuței Domnului, Sfântului Nicolae și Sfântului Nectarie, ca

să ne facă parte de el și să ni-l facă sănătos.

Pe 2 septembrie 2011, având deja 38 de săptămâni, am mers la maternitate pentru o ultimă evaluare a sarcinii. Domnul profesor doctor m-a programat pentru cezariană marți, 6 septembrie 2011. De la maternitate am plecat la prietena mea, unde am rămas până la operație și mult timp după aceea, până am plecat acasă.

În aceste zile, am fost cu ea la Mănăstirea Radu Vodă, la moaștele Sfântului Nectarie - l-am rugat să aibă grijă de noi și să ne facă copilașul sănătos, am luat ulei de la candela care ardea lângă sfintele moaște și am vorbit cu părintele de acolo, care a spus că sigur copilașul va fi bine, și atunci să spun lumii întregi că Sfântul Nectarie a făcut această minune, că el l-a făcut sănătos.

Prietena mea mi-a dăruit cartea *Minuni ale Sfântului Nectarie în România*, pe care am citit-o cât timp am stat la ea. Mărturiile celorlalte mămici m-au determinat și pe mine să îi promit sfântului că, dacă îl va face bine pe băiețelul nostru, îi voi pune numele Nectarie și că voi mărturisii lumii întregi minunea sa.

Cât timp am stat la prietena mea, am citit Acatistul Sfântului Nectarie și m-am uns pe burtică în semnul crucii cu ulei de la candela sfântului.

Mărți dimineața m-am dus la maternitate pentru internare, luând cu mine și o sticluță cu ulei de la candela Sfântului Nectarie. În timp ce doamnele asistente îmi întocmeau actele pentru internare, a venit la camera de gardă doamna doctor neonatolog care mă cunoștea de la controalele anterioare, i-am dat ei sticluța cu ulei și am rugat-o să îl ungă pe bebeluș înainte de a pleca cu el la Spitalul de Urgență pentru copii.

Operația de cezariană a decurs normal, am avut anestezie parțială, astfel încât am auzit copilașul meu când a plâns în momentul „ieșirii în lume”, dar nu l-am văzut, pentru că trebuia trimis de urgență la Spitalul de copii. Aici a fost stabilizat, doctorii hotărând să îl opereze vineri, 9 septembrie 2011.

În prima fază, operația a reușit, dar doctorii erau încă rezervați, deoarece după operație apar multe riscuri datorate „așezării normale a organelor”. Într-adevăr, în perioada post-operatorie a făcut

tahicardie, rezistența închiderii canalului de la inimă, care a trebuit închis medicamentos (medicament de care ne-a făcut rost nașa lui Nectarie), lichid în torace, în locul unde a fost stomăcelul (i-a fost făcută puncție, a treia zi lichidul refăcându-se la loc). Acest lucru l-a îngrijorat pe doctorul care era de gardă duminică, spunându-mi că, dacă lichidul s-a refăcut, sigur este limfa, iar în acest caz nu se mai poate face nimic pentru bebe.

Acest diagnostic m-a determinat să îl botez pe bebe a doua zi. Îl cheamă Mircea Nectarie, iar când părintele a terminat slujba de botez, Mircea Nectarie s-a mișcat puțin și a râs.

După botez au început să apară din ce în ce mai multe semne de însănătoșire. Evolua de la o zi la alta: mai întâi a fost detubat, a început să mănânce, organismul lui își făcea din ce în ce mai bine treaba.

Pe 10 octombrie 2011 am fost externați, urmând să venim la control peste o lună (în preajma zilei Sfântului Nectarie). Numai că joi, 4 noiembrie 2011, Nectarie a început să plângă foarte tare și să refuze alimentația, lucru ce m-a îngrijorat, el fi-

ind un copilaș cuminte: mânca, dormea, „se juca” și doar scâncea din când în când. Se vedea clar că ceva îl supăra foarte tare. Inițial, am pus-o pe seama colicilor abdominale, deoarece spre seară a început să mănânce. Însă vineri am luat-o de la capăt. Atunci m-am hotărât să îl duc la medicul pediatru de la Onești.

Când l-a văzut doamna doctor, a spus că ar fi mai bine să mergem la București, pentru că are insuficiență respiratorie și, conform radiografiei, ceva nu este în regulă cu plămânul stâng. Vineri seara, la ora 20:00, am plecat cu ambulanța spre București. Pe drum, Nectarie a fost ținut cu oxigenul la năsuc, pentru a avea saturație 100%. Când am ajuns la spital, am fost internați la secția de terapie intensivă, unde a fost stabilizat respirator, au spus că ne mai țin câteva zile pentru a termina tratamentul cu antibiotice și putem pleca acasă, pentru că nu se vede nimic la radiografie și ecograf, a fost doar o viroză care a afectat plămânul stâng mai tare.

Miercuri, de ziua Sfântului Nectarie, a început din nou să plângă, ca acasă, și aveam și programare la doctorul neurolog

pediatru, la o clinică particulară din București, programare pe care trebuia să o respectăm, pentru că făcusem rost de ea prin nașa lui de botez.

Tot drumul până la clinică a plâns, iar când ne întorceam de la clinică, mi-am asumat toate riscurile posibile și m-am abătut pe la Mănăstirea Radu Vodă, la moaștele Sfântului Nectarie, am intrat în față și l-am așezat pe racla cu sfintele moaște, rugându-l pe Sfântul Nectarie să îl facă bine.

Când am ajuns cu copilul la spital, avea tahicardie și 39° febră. A fost dus de urgență în sala de operație, intubat și diagnosticat: reherniere - o bucățică de colon era în torace, în partea stângă. Medicii au hotărât să îl opereze în acea seară. De această dată, Sfântul Nectarie a făcut „echipă” cu medicii chirurghi ai lui Nectarie. Operația a reușit, iar într-o săptămână am plecat acasă.

În tot acest timp am citit Acatistul Sfântului Nectarie, Paraclisul Maicii Domnului, Acatistul Sfântului Nicolae.

Când am plecat la acest „drum” (adică atunci când am aflat de malformația copilașului meu), mi-am zis: „Nu se poate

să te rogi, iar Dumnezeu să nu te ajute!
Întotdeauna Bunul Dumnezeu îi ajută pe oamenii care se roagă”.

Mulțumesc din suflet Bunului Dumnezeu, Domnului Nostru Iisus Hristos, pentru darurile minunate pe care ni le face și, îndeosebi, pentru că ne-a făcut parte de copilașul nostru, Mircea Nectarie, și Îl rog să mă învrednicească de atâta bunătate!

Mulțumesc din suflet Sfântului Nectarie pentru minunea pe care a făcut-o cu copilașul nostru! Mulțumesc din suflet Sfântului Nectarie că mă ajută ori de câte ori îl chem, este lângă mine și în casa mea, și îl rog să mă ierte dacă am greșit cu ceva!

Mulțumesc din suflet Măicuței Domnului și Sfântului Nicolae pentru că mă ajută și sunt lângă mine!

(Gogu Ana Maria)

„Nu mai avea niciun semn de răceală”

Pentru prima dată am auzit de Sfântul Nectarie de la o colegă de serviciu. O prie-

tenă a acesteia avea o fetiță bolnavă de cancer la colon. Nu i se dădeau mari șanse de supraviețuire. A făcut tratament cu citostatice și rugăciuni zilnice la Sfântul Nectarie și fetița s-a făcut bine.

Auzind-o cu cât drag povestește de sfântul că a ajutat acea fetiță și de alte mici minuni făcute cu familia ei, am simțit o dorință în sufletul meu să-l cunosc mai bine. Am fost la Mănăstirea Radu Vodă, unde sunt sfintele moaște, am lăsat un acatist, le-am sărutat și am plecat. De la magazinul mănăstirii am cumpărat cartea roșie cu viața, minunile și acatistul. Pe măsură ce o citeam, m-a captivat și nu am putut să o mai las din mână până nu am terminat-o.

Sunt căsătorită de șapte ani și avem o fetiță frumoasă de șase ani. Ne mai dorim încă un copil, iar acesta întârzie să apară, nu conta dacă era fetiță sau băiețel. Timp de cinci ani ne-am ferit să mai facem un copil pentru că ne gândeam noi că ar fi însemnat cheltuieli prea mari, altă operație (primul copil s-a născut prin cezariană). Îmi era frică, de asemenea, și de o eventuală hemoragie. La prima cezariană am sângerat foarte mult, pentru că am

avut varice interne. Într-un final, când ne-am hotărât să facem al doilea copil, nu mai rămâneam însărcinată.

După câteva luni de încercări eșuate, am plecat împreună cu soțul și fetița la munte, în vacanță. Am fost la mai multe mănăstiri și biserici pe care le întâlneam în drumul nostru. Am ajuns la Schitul Sfânta Ana, unde viețuiesc patru călugări. Acolo am spus păsul nostru, ne-au fost citite rugăciuni pentru dăruire de prunci și întărirea familiei. Am simțit pace și liniște în suflete și am plecat de acolo cu speranța că ceva se va întâmpla. Am mai fost de asemenea și la Mănăstirea Caraiman, unde am lăsat un acatist cu dorințele noastre, ne-am rugat la aghiasmatarul plin cu icoane. M-am rugat și Sfântului Nectarie să mă ajute să rămân însărcinată. Am promis că, dacă voi avea un copil, va purta numele lui și voi scrie minunea făcută cu mine. Peste o lună am făcut testul de sarcină și a ieșit pozitiv. Am fost foarte fericiți! Asta a fost prima minune pe care a făcut-o sfântul cu mine.

Încet-încet l-am îndrăgit pe Sfântul Nectarie și îi citeam acatistul aproape zilnic. Când aveam aproape patru luni de

sarcină, fetița mea a răcit foarte tare, făcea temperatură mare, 40°-41°. Îmi era frică să nu facă convulsii, căci temperatura nu îi scădea cu nimic. Lua la interval de două ore medicamente de temperatură și antibiotic. Timp de trei zile a trebuit să o împachetez cu prosoape cu apă rece. În a treia zi, eram în sufragerie, făcuse din nou 40°. Îmi spunea că o doare rău capul. Mi-am amintit că aveam într-o sticlură ulei de la candela sfântului. Am uns fetița cu el pe frunte în semnul Sfintei Cruci, apoi am citit acatistul Sfântului Nectarie plângând. Îmi amintesc că am spus atunci: „Sfinte Nectarie, fă-o tu bine, că eu nu mai știu ce să-i mai fac”. Cum am terminat de citit acatistul, am sărutat-o pe frunte. Nu-mi venea să cred, temperatura corpului era cea normală. I-am pus totuși termometrul pentru siguranță. Din acel moment nu a mai avut niciun semn de răceală, dar noi am continuat totuși tratamentul. Asta a fost a doua minune. Mi-a vindecat fetița după numai o singură rugăciune. Îmi pare rău că nu am citit acatistul din prima zi.

În vara acestui an, terminam facultatea și mai aveam puțin timp până să nasc.

Acumulasem și câteva restanțe din anii anteriori. M-am rugat din suflet Sfântului Nectarie și Sfântului Ioan Rusul să trec și de acele examene și am reușit. A rămas să dau licența anul următor, deoarece băiețelul meu s-a grăbit să vină pe lume (în perioada licenței). Toată sarcina m-am rugat sfântului să mă apere, să mă ferească de complicații la naștere, să fim bine și eu, și copilul. Nu am sângerat foarte mult la naștere. Băiețelul s-a născut mai devreme cu trei săptămâni având 3,150 kg. Spre mahnirea noastră, am aflat de la doamna doctor că are DSV, un orificiu interventricular. Ne rugăm pentru sănătatea lui, să se închidă acel orificiu și să scape de operație. La botez a primit și numele sfântului, ca să vegheze asupra lui.

După botezul băiatului, îmi doream în sufletul meu să am ceva de la Sfântul Nectarie din Eghina. Nu aveam suficienți bani pentru o călătorie până acolo. Nu am spus nimănui ce era în sufletul meu. Într-o zi, soacra mea s-a dus la o biserică din zona Gării de Nord să se roage pentru sănătatea lui Nectarie, ca să i se închidă orificiul de la inimă. Preotul de la acea biserică a ascultat-o, i-a citit acatistul scris de acasă.

Auzind că are nepotul bolnav de inimă și că poartă numele sfântului, i-a dat o sticlută cu ulei de la candela care arde la moaștele din Grecia. Mare minune cum a aranjat sfântul să-mi îndeplinească și dorința aceasta! După naștere, timp de patru luni băiețelul meu nu dormea noaptea, nu dormea ziua mai mult de o oră. Se trezea și plângea mult. Eram foarte obosită și stresată. Nu știam ce să-i mai fac. Ajunsesem să cred că mă pedepsește Dumnezeu pentru păcatele mele, simțeam că sunt la capătul puterilor, că nu mai pot.

Am citit cartea *Sfântul Nectarie - Minuni în România*. Atunci mi-am amintit că am făcut promisiuni sfântului și nu le-am îndeplinit. Am promis că o să scriu undeva dacă va face măcar o minune cu mine și nu am scris. Am promis că o să mă spovedesc, dar nu am făcut-o. Sper să mă ierte Sfântul Nectarie pentru nerozia mea, să mă ajute să-mi găsesc un duhovnic care să nu fie prea aspru cu o păcătoasă ca mine. Am observat că, din seara în care m-am apucat să scriu pe foaie aceste rânduri, Nectarie a dormit mai bine, nu s-a mai trezit atât de des.

Mulțumesc, Sfinte Nectarie, pentru ajutorul dat familiei noastre și te rugăm să ne ajuți în continuare!

(Ana Maria Florea)

„Sfântul mă ajută neîncetat”

Sfântul Nectarie este mereu lângă sufletul meu. Dacă stau bine să mă gândesc, cred că el m-a chemat să-l cunosc și a avut răbdare până i-am auzit chemarea și l-am găsit. Cred că prima dată am citit despre el și minunile sale în *Formula As*, dar, deși am fost impresionată și am dorit să aflu mai multe despre el, nu am făcut nimic în acest sens. A doua chemare a fost atunci când niște prieteni și-au botezat fițița la Mănăstirea Radu Vodă. Nici eu, nici soțul meu nu știam nici unde se află și nici că acolo există o părticică din moaștele sfântului. Interesant este faptul că, intrând în biserică, am simțit ceva special, aparte. Am văzut răclița cu sfintele moaște și chiar mă întrebam oare cărui sfânt îi aparțin, dar, dat fiind faptul că slujba botezului începuse, nu am mai avut cum să

întreb ceva în acest sens. Am fost foarte impresionată de frumusețea interioară a mănăstirii, de slujba botezului, rămânând în inima mea mai ales gestul părintelui de a duce fetița spre închinare moaștelor sfântului. I-a încredințat-o pentru a avea grijă de ea în viața în care tocmai făcea primii pași. Nu avea să treacă mult timp și eu aveam să fac la fel cu mine și cu familia mea.

A treia chemare a fost cea hotărâtoare, cea pe care, în sfârșit, nu numai că am auzit-o, dar am și înțeles-o. Eram în postul Crăciunului din anul 2007 când, după spovedanie, am intrat în pangarul bisericii unde mă spovedisem și am găsit cartea roșie: *Sfântul Nectarie Taumaturgul*. Țin minte că era foarte frig și abia așteptam să ajung acasă să mă uit în tihnă peste carte. Cum am intrat în casă, m-am apucat să citesc. Am început, nerăbdătoare, cu partea a doua, cu minunile, și nu m-am oprit din citit decât atunci când am terminat-o. Pur și simplu nu am putut să o las din mână. Pe măsură ce citeam, sufletul meu se liniștea și se întărea în credință. A răsărit în sufletul meu speranța, așa cum poate niciodată din copilăria mea nu o mai sim-

țisem. Abia atunci mi s-au deschis ochii minții și am înțeles chemările anterioare. Începând de atunci, am încredințat viața mea și a familiei mele sfântului drag, Sfântului Nectarie, să ne aibă în grijă, să ne întărească în credință, să ne ajute să nu cădem pe cale. (În familia mea, începând cu străbunii veniți din Basarabia, Sfântul Nicolae este considerat ocrotitorul familiei. Din ziua aceea, avem doi ocrotitori ai familiei, alături de Măicuța Domnului.) Cu mare bucurie, am împărtășit alor mei trăirile mele, i-am dat și mamei cărticica roșie *Sfântul Nectarie Taumaturgul* și am început să facem acatistul sfântului, să mergem să ne închinăm moaștelor sale. Eu am fost într-o perioadă foarte des la slujbele de liturghie ținute acolo și nu cred să fi trăit vreodată ceva mai înălțător ca atunci! (Trebuie să menționez faptul că acolo am fost prima dată cu soțul meu la slujba Sfântului Maslu.)

Ori de câte ori am o problemă, alerg la moaștele Sfântului Nectarie și, îndată ce ajung acolo, mă liniștesc, speranța reînvie și furtunile vieții se potolesc.

Sfântul mă ajută neîncetat. Vă voi spune doar unele dintre minunile făcute

cu mine. Pe unele aş vrea să le țin numai pentru sufletul meu și, sunt convinsă, există și altele pe care le-a făcut cu noi și de care, prin credința mea slabă, nu sunt conștientă.

Aveam de terminat teza de doctorat și ajunseseam într-un punct în care, pur și simplu, nu mai puteam înainta. Am început să merg la Sfânta Liturghie în fiecare duminică și m-am rugat atât Sfântului Nectarie cât și Maicii Domnului care, nu după multă vreme, pur și simplu mi-au luminat mintea și, într-o dimineață, trezindu-mă din somn, am primit ideea salvatoare, care mă ajută să termin teza. Vă mai spun că am simțit efectiv, în fiecare din zilele în care lucram și în care eram extrem de obosită, întărire, sprijin și puterea de a merge mai departe.

M-am rugat mult pentru sănătatea familiei mele. Și iarăși am primit ajutor. Ai mei s-au simțit bine și au fost ocoliți de boli. (Este adevărat că, după câțiva ani, bunica mea a trecut dincolo și am aflat vestea tocmai când mergeam la slujbă la Mănăstirea Radu Vodă. M-am prăbușit de durere. Este ființa care m-a crescut și de care am fost deosebit de apropiată. Recu-

nosc că primul gând a fost acela că sfântul m-a părăsit, că nu a vrut să o mai ajute să mai fie cu noi o vreme. Îi cer iertare și vă spun că mi-am dat seama că, datorită lui, anii pe care i-a mai trăit au fost frumoși și fără nicio altă boală sau suferință. Am acceptat voia Domnului și m-am rugat mult ca sufletul ei să se odihnească în pace. Sunt perfect conștientă de faptul că iubirea nu moare niciodată și că, de acolo de unde este, se roagă și ea pentru noi.)

Se spune în acatistul său: „Bucură-te, că degrabă credincioșilor le dai ajutor”. Alt ajutor din partea lui s-a arătat neîntârziat. Eu și soțul meu nu reușiserăm să facem cununia religioasă. La mai puțin de un an de când m-am rugat sfântului pentru ajutor, ne-am cununat religios. A doua zi după nuntă, am mers amândoi la moaștele sfântului să-i mulțumim pentru că ne-a deschis drumul spre a face acest pas mare și pentru că a eliminat efectiv toate piedicile care ne stătuseră în cale până atunci.

Eu nu reușisem să mă mut în București, tot făceam naveta și viața mea era extrem de grea, eram mereu obosită, nu reușeam să duc la îndeplinire toate sarci-

nile pe care le primeam și eram tristă mereu pentru că nu puteam fi acasă, cu soțul meu, în fiecare zi. Și, după nuntă, sfântul a mai făcut o minune. Am reușit să-mi găsesc un loc de muncă, unde credeți, chiar în apropiere de sfintele sale moaște! Cu alte cuvinte, m-a chemat și mai aproape de el.

Trebuie să vă spun și de sprijinul extrem de important pe care mi-l dă în fiecare zi, împlânzindu-ne dușmanii, aducând liniște în familia noastră. („Bucură-te, dezlegarea suferințelor”)

Se spune în acatistul său: „Bucură-te, că pe mulți din pericole i-ai salvat”, și așa este. Eu dau mărturie pentru minunea pe care a făcut-o cu mine într-o zi când, după ce veneam de la slujba de Liturghie de la Mănăstirea Radu Vodă, am fost salvată de moarte năprasnică. Încercând să ies cu mașina din parcare și uitându-mă în oglinda retrovizoare, nu am văzut nicio mașină venind. Am pornit ușor și, deodată, ca din pământ, a trecut pe lângă mine o mașină cu o viteză extrem de mare. Mergea atât de repede, încât nu am mai apucat să frânez. Este incredibil, dar mașina respectivă nu m-a atins! Totul

nu a durat mai mult de o secundă, dar am simțit evident mâna protectoare a Sfântului Nectarie.

Îmi pare rău că nu m-am mobilizat să scriu mai repede despre toate minunile pe care le-a făcut cu mine și că am tot amânat. Când am văzut însă noua carte apărută, *Sfântul Nectarie - Vindecări minunate*, și am citit pe ultima pagină că este în pregătire o alta, și că se așteaptă noi mărturii, am simțit o chemare căreia m-am grăbit să îi dau curs.

Vreau să mulțumesc din suflet tuturor celor care au dat mărturiile lor de credință, tuturor celor care le adună și le publică și care luptă după propriile puteri pentru a păstra vie credința în Dumnezeu și în sfinții Lui.

Eu nu sunt vrednică de dragostea pe care o primesc de la Sfântul Nectarie. Am credința slabă, mă descurajez repede, mi se face frică, îmi pierd speranța ușor, nu reușesc să-mi adun gândurile în rugăciune, dar sfântul este lângă mine și nu mă lasă niciodată.

(Mădălina D.)

„Vindecare în zece zile, externare și acasă”

Citind cartea *Minunile Sfântului Nectarie în România*, am obligația față de Sfântul Nectarie să spun o minune săvârșită pentru o rudă bolnavă. Doctorul care a consultat-o ne-a trimis la București, cu puține șanse de însănătoșire. În seara în care am ajuns în București, am rugat o verișoară să meargă la Mănăstirea Radu Vodă, ca să îmi aducă ulei de la candela Sfântului Nectarie. Între timp, în salon a venit un doctor să consulte o altă bolnavă și eu l-am rugat să o privească și pe ruda mea, care nu mai mișca deloc. Acesta s-a alarmat de ce a văzut în ochii bolnavei și astfel s-a hotărât să fie operată urgent. În momentul în care se intra în sala de operație cu bolnava, a sosit verișoara cu bucată de vată cu ulei de la candela Sfântului Nectarie. I-am rugat pe cei care o transportau pe bolnavă să se oprească și astfel am reușit să o ung pe frunte cu uleiul de la Sfântul Nectarie. După aceea, totul a de-

curs foarte bine. Vindecare în zece zile, externare și acasă.

Mulțumesc lui Dumnezeu și Sfântului Nectarie pentru însănătoșirea rudei mele, dar și pentru mine, care simt la tot pasul ajutorul de la toți sfinții și de la Maica Domnului.

(*Maria*)

„Copilul nu mai este alergic la nimic”

Minunile se petrec mereu în jurul nostru, dar fie nu le spunem și altora, fie le uităm repede, în mersul grăbit al timpului.

Citiseam de curând *Sfântul Nectarie - Minuni în România* și, pentru că urma să merg în București la un consult medical cu băiețelul meu, mi-am propus să ajung și la Mănăstirea Radu Vodă.

În dimineața zilei de 9 decembrie 2010, am plecat cu mașina personală, cu copilul și bunica spre București, pe la ora 6:00. Afară era încă întuneric și ceață groasă. La prima curbă la ieșirea din oraș, nu am mai văzut bine șoseaua și am intrat

în șanțul de pe contrasens, pe lângă două indicatoare de circulație. Pasagerii nu au pățit nimic, dar mașina a fost puțin avariata în față. Mulțumesc Maicii Domnului și Sfântului Nectarie că ne-au protejat. Fiind terenul în pantă și acoperit cu zăpadă, singură nu am putut mișca mașina de acolo, până când doi buni samariteni au oprit și m-au ajutat să scot mașina din șanț.

Mașina încă putea circula, dar, pentru că nu știam bine ce avarii are, am hotărât să merg doar eu și băiețelul la București cu maxi-taxi-ul.

Am ajuns cu bine la clinica unde aveam programare la cabinetul de alergologie. Băiatul meu avea probleme respiratorii și, la Galați, acum 4 ani, doctorii au stabilit că este alergic la praf sau alți factori alergeni. În urma consultației, i s-a recoltat sânge pentru a se stabili la ce este alergic. Ni s-a prescris un tratament cu Flixotide și Nasonex timp de o lună, după care trebuia să revenim la control.

Am avut apoi bucuria să ne închinăm la moaștele Sfântului Nectarie, în liniștea Mănăstirii Radu Vodă. M-a surprins liniștea mănăstirii, cu toate că este în centrul capitalei.

Când am revenit la control, am aflat și rezultatul analizei: copilul nu mai este alergic la nimic!

După ani de zile în care am făcut tratament și cu Singulair și fel de fel de antibiotice, pentru că răcea foarte des și tușea urât, Sfântul Nectarie a făcut încă o minune și cu noi! Nu mai e alergic!

Bineînțeles că ne-am reîntors la Mănăstirea Radu Vodă să-i mulțumim Sfântului Nectarie pentru ajutorul dat. Am povestit aceste minuni rudelor și prietenilor, dar cum la sfârșitul cărții *Sfântul Nectarie - Minuni în România* suntem îndemnați să spunem și altora despre ajutorul dat de sfinți și astăzi, chiar dacă noi suntem slabi în credință și rugăciune, m-am hotărât să vă trimit aceste rânduri drept mărturie și mulțumire Sfântului Nectarie!

(Mihaela, Tecuci)

„Părintele întâlnit de mine”

În urmă cu opt-nouă ani și înainte de pensionare cu vreo doi ani, mi s-a întâmplat mie, nevrednicei, un fapt cu totul de-

osebit, pe care nu l-am mărturisit nimănu.

Citind și recitind *Minunile Sfântului Ierarh Nectarie*, m-am simțit vinovată că nu l-am relatat, căci îmi propusesem în gândul meu să fac asta. Pornesc acum la îndeplinirea acestui gând, cu toate că s-a scurs atât de mult timp de atunci.

Într-o zi, a venit la noi, la serviciu, soția directorului nostru, povestindu-ne despre bucuria de a pleca într-o excursie în Grecia, în timpul căreia avea fericita ocazie să meargă la Mănăstirea Sfânta Treime din Eghina. Eram oarecum „în temă” cu viața și minunile Sfântului Nectarie, căci citisem și recitisem de mai multe ori cartea despre dânsul, carte pe care o purtam cu mine la serviciu, chiar o țineam pe birou, aceasta fiind o carte cu coperti roșii, din primele ediții în limba română, cu Sfântul Nectarie pe coperta 1 și cu mai multe fotografii alb-negru ale sfântului din vremea vieții și cu activitățile sale ca profesor la seminar.

Doamna respectivă s-a oferit să ne ducă la mănăstire câte un acatist sau pomelnic, iar la întoarcere ne-a adus binecuvântări și amintiri (ulei sfințit, o ilustra-

tă cu mănăstirea și cu Sfântul Ierarh Nectarie, tămâie).

Am pregătit niște bani, dar, pentru a-i schimba în valută, am plecat imediat să fac această operațiune la o casă de schimb din apropiere, traversând Bulevardul Magheru, nu pe la intersecția cu stopurile, ci direct prin mijlocul străzii, „pe scurtătură”, locul fiind în prelungirea străduței din Amzei, unde lucram. Când eram pe la jumătatea bulevardului, mi-a apărut în față un părinte îmbrăcat în rasă neagră, preoțească, cu medalion la gât, pe care, văzându-l, l-am salutat, spunându-i: „Sărut-mâna, părinte”.

Am mers câțiva pași mai departe, dar, nedumerită că nu mi-a răspuns, am întors capul, căci trecuse de mine, și în acel moment am auzit răspunsul: „Evloghia” sau așa ceva, căci nu știam ce poate să însemne, aflând mult mai târziu că înseamnă „Binecuvântare”. Trebuie să specific că, în acel moment, pe bulevard era o liniște și o pace, atât pe stradă, cât și în aer, o bucurie, parcă toate grijile dispăruseră, parcă totul se derula cu încetinitorul.

Uimirea mea a fost și mai mare când, uitându-mă înapoi, nu am văzut niciun

părinte, ci doar niște muncitori care încercau să treacă și ei strada și care se uitau la mine mirați că vorbesc singură, căci sunt convinsă că m-au auzit când l-am salutat cu glas destul de tare pe părinte.

Am rezolvat problema cu banii, și, când m-am întors de la birou, având cartea despre Sfântul Nectarie, mi-a venit gândul să mă uit la poze, și, fără să știu ce caut, am descoperit că părintele întâlnit de mine este identic cu cel dintr-o fotografie alb-negru. Emoția a fost și mai mare când am descoperit aceasta, citisem despre binecuvântările sfântului și nu-mi venea să cred că mi s-a întâmplat mie această minune. Și de ce mie?

Acest fapt m-a pus pe gânduri și mi-am dat seama că mă încercase un regret că nu merg și eu în pelerinaj la sfântul „acasă”.

Nu după mult timp, am aflat că la Sfânta Mănăstire Radu Vodă venise în dar chiar Sfântul Nectarie, prin sfintele sale moaște.

Deci, aflând acestea, am mers la Sfântul Nectarie, pentru a-i mulțumi pentru „dar”, pentru binecuvântare și pentru a mă închina și mulțumi pentru darurile sa-

le, căci mult ajutor primim prin mijlocirea sa, pentru iertarea păcatelor și pentru sănătatea noastră.

În continuare, vă relatez o altă întâmplare care s-a petrecut în familia noastră acum câteva săptămâni. Un nepot de-al meu, student și bolnav de schizofrenie, a plecat de acasă și nu s-a mai întors, cum a făcut și în alte dăți. De data aceasta, a fost anunțată poliția, și a fost căutat insistent.

Auzind acestea, am alergat la Sfântul Nectarie pentru ajutor, căci ne așteptam la ce e mai rău, așa că m-am apucat cu nădejde să citesc de câteva ori pe zi acatistul sfântului, rugându-l să-l găsească și să-l aducă viu acasă. Tot timpul așteptam telefonul cu vestea cea bună, dar a durat circa două-trei zile până l-au găsit într-o gară din țară, deshidratat, desculț și fără acte.

Tatăl a fost chemat să-l recupereze și nu mi-a dat telefon în acea dimineață când l-a adus acasă. Fiind foarte îngrijorată, eu am continuat și cu mai mare stăruință să-l rog pe Sfântul Nectarie să ne ajute.

După ce am terminat de citit acatistul sfântului de trei ori, am primit telefon că

l-au găsit și l-au adus acasă cu câteva ore înainte. De bucurie și de emoție pentru ajutorul primit, mi-au dat lacrimile și i-am mulțumit Sfântului Nectarie pentru ajutorul grabnic pe care ni l-a dat nouă tuturor și mai cu seamă nepotului meu.

(Rodica Ionescu, București)

„Sfântul Nectarie a făcut minuni cu fetele mele”

Fata din Canada avea probleme în găsirea unui serviciu aproape de casă, corespunzător pregătirii ei și mai bine remunerat. Am citit în *Formula AS* că Sfântul Nectarie a rezolvat o problemă asemănătoare unei românce din America, după ce ea a citit Acatistul Sfântului Nectarie timp de 40 de zile. Exact așa i s-a întâmplat fetei mele: în a 40-a zi de citit Acatistul Sfântului Nectarie avea aprobarea pentru noul loc de muncă, care îndeplinea toate dorințele ei.

Fata din România a fost ajutată de Sfântul Nectarie într-o problemă de sănătate. Ea trebuia să facă, la Spitalul Fun-

deni, o spargere cu laser a pietrelor de la rinichi. La spital a fost singură. Fostul ei soț a dus-o numai acolo. Pe mine nu a vrut să mă ia. Deci era singură în această încercare. Eu m-am dus la Mănăstirea Radu Vodă și m-am rugat Sfântului Nectarie, în timp ce ea era la spital. Și iată cum a ajutat-o Sfântul Nectarie. În aceeași situație cu a ei, mai era acolo o doamnă împreună cu soțul. Acești oameni au ajutat-o moral și fizic, de parcă o cunoșteau de când lumea și parcă veniseră pentru a fi alături de ea în această încercare. Așa mi-a spus ea: „Mamă, parcă tu ai trimis acești oameni, ca să nu fiu singură”. Era Sfântul Nectarie cel care îi trimisese. Cred în Sfântul Nectarie și mă rog lui. Bun este Dumnezeu și minunate sunt lucrurile Lui prin sfinții Săi. Slăvit să fie Domnul întru Sfinții Săi!

(Mihaela Steliana, București)

„Parcă sufletul nu a mai fost încărcat”

Mi se întâmplase un accident în familie. Fiul surorii mele se curentase, a stat în

comă profundă o lună de zile, după care recuperarea durează ani.

Acest moment m-a marcat, eu fiind bolnavă cu inima. Mă rugam zi și noapte lui Dumnezeu pentru a-l ajuta să iasă din starea de comă, să își revină la viață.

Sunt multe rugăciuni de citit, dar sunt unele specifice pentru cei bolnavi. Am primit o carte - *Sfântul Nectarie. Vindecări minunate*, care a fost o binecuvântare pentru mine. Starea de sănătate a nepotului s-a îmbunătățit enorm, în schimb eu aveam pe sufletul meu ca o apăsare enormă, care te chinuie fără scăpare.

Mergând la Mănăstirea Radu Vodă, la moaștele Sfântului Nectarie și rugându-mă pentru nepot, cât și pentru casa mea, ca să ne aducă binecuvântare și sănătate și să fie mijlocitorul nostru către Dumnezeu, la biserică am trecut printr-o întâmplare neplăcută și am venit acasă supărată. Am luat cartea cu Sfântul Nectarie și am citit rugăciunile către el. La un moment dat, am simțit cum inima mea a fost cuprinsă parcă în mâinile cuiva care mi-a răsucit-o, am simțit exact ca atunci când rupi un zgârci. Era o putere ca și cum mi-a trecut totul, și de atunci starea

negativă a inimii a dispărut. Nu am mai luat medicamentele de inimă pe care a trebuit să le iau până atunci.

Parcă sufletul nu a mai fost încărcat, că eram într-o situație foarte grea. Nu încetez să Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu pentru ziua de azi, pentru cea care a trecut și pentru cea de mâine.

„Parcă nu eram eu persoana care se opera”

Mă numesc Anișoara O., sunt din București și am simțit nevoia să vă mărturisesc ajutorul și ocrotirea pe care le-am primit de la Maica Domnului, Sfântul Nectarie, Sfântul Spiridon și de la alți sfinți la care m-am rugat.

De hramul Sfântului Dumitru, s-a adus o părticică din Sfânta Cruce. Am fost, m-am rugat și m-am închinat, cum merge orice om, și am înțeles atunci că e ceva în neregulă cu sănătatea mea. Știam că aveam un fibrom, căruia nu îi dădusem atenție, însă acum îi venise rândul. Am mers la control la un medic specialist. În

urma analizelor și a controalelor repetate, singura rezolvare era operația, care trebuia făcută cât mai repede. Eu sunt o fire mai fricoasă, nu prea mă grăbeam să mă duc să mă operez. Mă rugam la Maica Domnului să mă lumineze ce e de făcut. Într-o zi am intrat într-o librărie cu cărți religioase și am văzut cartea *Sfântul Nectarie - Minuni în România*, am cumpărat-o și am început să citesc din ea.

Vă spun din tot sufletul: m-am dus să mă operez când am citit despre minunile sfântului. M-am rugat la Maica Domnului și la Sfântul Nectarie și le-am simțit ocrotirea. Totul a decurs de parcă nu eram eu persoana care se opera. Operația a reușit. După operație, trebuia să stau o perioadă fără să fac efort, dar situația materială nu mi-a permis și a trebuit să încep serviciul. Mergeam la control și îi spuneam medicului ce muncă prestam și nu-i venea să creadă. Îmi tot spunea să fiu atentă, ca să nu apară complicații. Și, cu ajutorul și ocrotirea Maicii Domnului și a Sfântului Nectarie, totul a fost bine. Am mers la Mănăstirea Radu Vodă și am luat ulei de la moaștele Sfântului Nectarie și, citind în cărțile sfântului despre credincioși pe care

sfântul i-a binecuvântat cu ulei de la moaștele sale din Grecia, mi-am dorit și eu ulei de acolo. Dorința mi s-a împlinit: o credincioasă a plecat în Grecia, la moaștele Sfântului, și așa am avut și eu parte de ulei de la Sfântul Nectarie și am simțit binecuvântarea Sfântului Nectarie, căruia îi mulțumesc din tot sufletul.

(Anișoara O., București)

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH
NECTARIE DIN EGHINA,
NOUL FĂCĂTOR DE MINUNI

(9 noiembrie)

După obișnuitul început se zic conda-
cele și icoasele:

Condacul 1:

Veniți, ucenicilor ai lui Hristos, care
însetați după împărăția cea cerească, să îi
aducem laude iubitului nostru ocrotitor,
Sfântului Ierarh Nectarie. Și, mulțumin-
du-i pentru nemăsurata sa dragoste față
de noi, să-i cântăm într-un glas: Bucu-
ră-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcă-
torule de minuni!

Icosul 1:

Precum oarecând marele ierarh Nico-
lae, care fusese întemnițat pentru că l-a
palmuit pe ereticul Arie, a fost mângâiat
de Preacurata Născătoare de Dumnezeu,
așa și tu ai fost mângâiat când ai fost

aruncat în temnița prigonirilor, iar Sfântul Nicolae ți s-a arătat în vis, spunându-ți: „Eu te voi înălța sus, sus de tot...”. Prin care minune ni se arată nouă măsura sfințeniei tale, ca să îți cântăm:

Bucură-te, bucurie a Bisericii dreptmăritoare;

Bucură-te, dar dăruit lumii de către Cel ce Se dăruiește pe Sine celor credincioși;

Bucură-te, reazem al monahilor și al mirenilor;

Bucură-te, pildă pentru păstorii de suflete;

Bucură-te, încununare a ierarhilor;

Bucură-te, că, fiind disprețuit de oamenii păcătoși, ai fost îmbrățișat de Sfântul Ierarh Nicolae;

Bucură-te, că nu ne mai trebuie altă mărturie despre sfințenia ta;

Bucură-te, că pustnicului athonit i s-a descoperit că ești puternic prigonitor al îngerilor căzuți;

Bucură-te, dascăl al celor care se străduiesc să învețe teologia, sporind în rugăciune;

Bucură-te, hram al multor biserici și paraclise;

Bucură-te, icoană a lui Hristos zugrăvită de Duhul Sfânt în vremurile din urmă;

Bucură-te, apostol al mântuirii;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 2-lea:

Întrebându-te Hristos în vis care este pricina pentru care plângi, I-ai răspuns a doua zi, scriindu-I că sărăcia, frigul și foamea întunecă frumusețea copilăriei tale. Și, din rânduială dumnezeiască, deschizând scrisoarea ta, negustorul Temistocle s-a grăbit să îți trimită cele de trebuință, iar tu, văzând cum a răspuns Dumnezeu la cererile tale, L-ai lăudat cu ochii înlăcrimați, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Nu de un negustor ca Temistocle au nevoie copiii necăjiți, ci de tine, Sfinte Nectarie, știind că dragostea ta vine în întâmpinarea lipsurilor lor, ajutându-i cum niciun negustor nu îi poate ajuta. Ca, primind sprijinul tău, să li se usuce lacrimile și să îți cânte cu inima plină de bucurie:

Bucură-te, cel ce I-ai scris Domnului
despre necazurile tale;

Bucură-te, cel ce ne îndemni să Îi
spunem lui Dumnezeu necazurile noastre;

Bucură-te, că Hristos a primit episto-
lia ta și ți-a trimis prin negustorul Temis-
tocele cele de trebuință;

Bucură-te, că Hristos ne trimite prin
tine ceea ce ne este de folos, ca să mergem
pe calea mântuirii;

Bucură-te, dascăl al copiilor cucernici
care caută adevărata înțelepciune;

Bucură-te, dezlegare a pântecelor ne-
roditoare;

Bucură-te, că ușurezi durerile nașterii
când mamele te cheamă în ajutor;

Bucură-te, văzându-i pe pruncii care
primesc la botez numele tău;

Bucură-te, că ne povățuiești să nu că-
utăm ajutor de la oameni, ci de la Dumne-
zeu;

Bucură-te, cel ce ai trudit din greu
pentru a-ți ajuta familia;

Bucură-te, că îi ajuți pe oamenii fără
slujbă să își găsească de lucru;

Bucură-te, apostol al cumpătării;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie,
mare făcătorule de minuni!

Condacul al 3-lea:

Pe nedrept ai fost prigonit în Alexandria din pricina urzelilor diavolești. Dar tu ai purtat fără să te tulburi crucea răbdării, învățându-i pe toți cei prigonți să se roage pentru prigonitorii lor și Domnului să Îi cânte: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Ca o slugă credincioasă ai fost următor virtuților Stăpânului tău, Care S-a rugat pentru cei care Îl răstigneau pe lemnul crucii, și te-ai rugat pentru cei care te-au răstignit pe crucea răbdării. Pentru care, folosindu-ne de virtutea ta, îți zicem cu glas de bucurie:

Bucură-te, sprijinitor al celor apăsați de răutatea celor vicleni;

Bucură-te, că te-ai rugat pentru lumina celor ce te nedreptățeau;

Bucură-te, că nu te-ai gândit la binele tău, ci numai la binele Bisericii;

Bucură-te, că nu te-ai tulburat de hulele celor care nu au vrut să asculte învățăturile tale;

Bucură-te, cel ce l-ai ajutat pe bolnavul Lucian să nu își piardă slujba;

Bucură-te, că, fără să te scârbești, ai făcut în locul lui curățenie în locașul seminarului;

Bucură-te, că, pentru smerenia ta, Hristos ți-a primit osteneala ca pe o nevoiță pustnicească;

Bucură-te, arătându-ne că nicio muncă cinstită nu trebuie disprețuită;

Bucură-te, că, fiind prigonit pe nedrept, ai răbdat mucenicia fără-de-sânge;

Bucură-te, pavază a creștinilor batjocoriți pentru credința lor;

Bucură-te, cel care ne înveți să primim defăimările necredincioșilor ca pe niște cununi de mult preț;

Bucură-te, apostol al răbdării;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 4-lea:

Ai socotit că sufletele din obștea Cuvioasei Xenia aveau nevoie de tine și ai venit cu dragoste în Eghina, pentru a le fi povățuitor celor care voiau să urce pe scara desăvârșirii. Iar ele, cu mulțumire, I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Mai mult decât ucenicele tale din Eghina, care, lepădând lumea, au ascultat chemarea cea cerească, avem noi nevoie de povățuirea ta, sfinte al lui Dumnezeu, pentru că ispitele ne învăluie și patimile ne apasă, și nu găsim ieșire din viforul în care ne aflăm. Dar, nădăjduind spre ajutorul tău, îți cântăm:

Bucură-te, îndrumător al monahilor și al monahiilor care au lepădat înțelepciunea acestui veac;

Bucură-te, pavază a mirenilor care duc o viață jertfelnică;

Bucură-te, că aduci liniștea mănăstirii în casele acestora;

Bucură-te, cel ce îi iubești pe cei care poartă în inimi dragostea pentru aproapele lor;

Bucură-te, luminător al duhovnicilor, pentru rugăciunile ucenicilor lor;

Bucură-te, mână întinsă creștinilor, pentru rugăciunile preoților;

Bucură-te, ocrotitor al copiilor, pentru rugăciunile părinților lor;

Bucură-te, înțelepțitor al părinților, pentru rugăciunile fiilor;

Bucură-te, chivot al rugăciunii de care atingându-se creștinii gustă din pacea veacului ce va să vină;

Bucură-te, că îi ajuți pe creștini să trăiască după voia lui Dumnezeu;

Bucură-te, rază a virtuții pe care întunericul acestei lumi nu o poate acoperi;

Bucură-te, apostol al desăvârșirii;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 5-lea:

S-a mâhnit bătrânul pescar văzând că marea era plină de rechini și osteneala sa rămânea fără rod. Tu ai binecuvântat cu credință năvodul lui și, prin rugăciune, ai izgonit peștii răpitori, pentru care pescarul I-a mulțumit lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Și noi suntem încercați de greutatea vieții, și noi suntem întristați văzând cum peștii necazurilor au intrat în marea sufletelor noastre. Și, știindu-ne neputințele, alergăm la ajutorul tău, precum pescarul de odinioară. Arată-ne puterea mijlociri-

lor tale, Sfinte Ierarhe Nectarie, ca să îți cântăm cu inimă mulțumitoare:

Bucură-te, că îi ajuți pe cei covârșiți de necazuri;

Bucură-te, cel care cu dragoste alungi deznădejdea din inimile noastre;

Bucură-te, că dai hrană celor flămânzi;

Bucură-te, că îi îmbraci pe cei goi;

Bucură-te, liman al celor fără adăpost;

Bucură-te, cel ce l-ai pedepsit pe cel care nu voia să își ajute aproapele;

Bucură-te, că îi îndemni pe cei pedepsiți de Dumnezeu să-și cunoască păcatele;

Bucură-te, prieten care sari în ajutorul celor năpăstuiți și al celor apăsați de singurătate;

Bucură-te, că tânărului care voia să se sinucidă i-ai întors gândul cel rău;

Bucură-te, că ai fost nou tată pentru fiica celui care își ucisese fratele;

Bucură-te, nou ierarh Nicolae care ai avut grijă de mântuirea ei și a surorilor sale;

Bucură-te, apostol al ajutorului dumnezeiesc;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie,
mare făcătorule de minuni!

Condacul al 6-lea:

Cine poate spune mulțimea minunilor tale, sfinte al lui Dumnezeu? Că toți cei care te-au chemat în ajutor au fost mângâiați în nevoile lor. Și, împreună cu bolnavii care au primit prin tine tămăduire minunată, I-au cântat lui Dumnezeu: Ali-luia!

Icosul al 6-lea:

Apăsătoare este crucea bolii, Sfinte Nectarie, și încă mai grea este atunci când nu vedem în ea leacul trimis de Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor noastre. Cerându-ți să te rogi lui Dumnezeu pentru înțelepțirea celor care cârtesc din pricina bolilor, te rugăm să le vii în ajutor, tămăduindu-i degrabă, ca să îți cânte împreună cu noi:

Bucură-te, că, arătându-te grabnic tămăduitor, îndată după adormirea ta ai vindecat un bolnav;

Bucură-te, că cei vindecați de tine au mărturisit harul tău;

Bucură-te, ceresc doctor fără-de-arginți, ajutor al doctorilor pământești;

Bucură-te, că ușurezi durerile celor care se închină la sfintele tale moaște;

Bucură-te, că cei care se roagă în fața icoanei tale primesc puterea de a răbda boala;

Bucură-te, izgonitor al duhurilor necurate și al căpeteniilor lor;

Bucură-te, cel ce ai tămăduit și tămăduiești cele mai grele suferințe;

Bucură-te, știind că la Dumnezeu nicio boală nu este fără leac;

Bucură-te, cel ce ai purtat crucea bolii fără să cârtești;

Bucură-te, că ai fost vindecat în chip minunat de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu;

Bucură-te, că acum te rogi ei pentru tămăduirea celor bolnavi;

Bucură-te, apostol al vindecărilor trupești și sufletești;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 7-lea:

După trecerea ta la Domnul, în chip minunat te-ai arătat oamenilor care aveau

nevoie de sprijinul tău, pentru a le fi călăuză pe calea mântuirii. Și noi, deși nu am primit un asemenea semn, ne-am împărtășit de bucuria lor când am aflat despre arătările tale și I-am cântat lui Dumnezeu într-un cuget cu ei: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Vedem că se împrăștiă credința și că se răspândesc apostazia și desfrâul. Dar, luând aminte la grija pe care ai arătat-o celor cărora te-ai arătat după moarte, nu ne vom teme de povara ispitelor, căci vom nădăjdui în ajutorul tău. Pe mulți i-ai ajutat, arătându-te lor, dar pe și mai mulți i-ai ajutat fără ca ei să știe de unde le vine ajutorul. Știind aceasta, îți mulțumim zicând:

Bucură-te, că și după moarte propovăduiești credința ortodoxă;

Bucură-te, mângâindu-i pe creștinii cărora te arăți în chip minunat;

Bucură-te, că, auzind despre arătările tale, mulți capătă nădejde în ajutorul tău;

Bucură-te, cel ce te-ai arătat de multe ori ucenicului tău, Cuviosului Filothei;

Bucură-te, că te arăți celor care au nevoie de mângâierea ta sfântă;

Bucură-te, că nu te arăți celor care caută cu mândrie semne minunate;

Bucură-te, că, după ce te-a văzut fără să își dea seama că ai murit, jandarmul a crezut în Dumnezeu;

Bucură-te, că părintele care purta numele tău a ascultat cererea ta de a-ți ridica un paraclis;

Bucură-te, cel ce ai venit ca un pelerin la biserica sa;

Bucură-te, că ai fost văzut și de alți credincioși;

Bucură-te, că, primind binecuvântarea ta, părintele Nectarie a fost tămăduit prin rugăciunile tale;

Bucură-te, apostol al biruirii legilor firii prin harul Celui ce a făcut cerul și pământul;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 8-lea:

Simțind de departe mireasma sfințelor tale moaște, tânăra desfrânată a venit la mormântul tău, înfiorându-se. Și, dăruindu-ți podoaba ei de mult preț ca mulțumire că i-ai arătat drumul spre Hristos,

s-a lepădat de păcatele ei, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Nu avem pocăința desfrânatei, Sfinte Nectarie, și marea patimilor se luptă să ne tragă în adâncuri. Dar avem nădejde în ajutorul tău cel puternic și, rugându-te să ne ridici din căderea în care ne aflăm, îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, primind darul păcătoasei împreună cu lacrimile ei;

Bucură-te, cel ce nu te scârbești a-i ajuta pe păcătoșii care se pocăiesc;

Bucură-te, că îi înveți pe creștini să se împotrivească desfrâului și patimilor;

Bucură-te, văzând roadele pocăinței noastre;

Bucură-te, cel ce îi îndrumi pe păcătoși spre scaunul spovedaniei;

Bucură-te, tunet care îi trezești pe cei care își ascund păcatele, batjocorind Taina Spovedaniei;

Bucură-te, duhovnic sfânt, care îi ajuți pe creștini să își găsească păstorii de care au nevoie;

Bucură-te, cel ce te rogi pentru îndreptarea noastră;

Bucură-te, că, ori de câte ori cădem în păcate, ne ajuți să ne ridicăm;

Bucură-te, mângâietor al celor care se luptă cu ispitele și se leapădă de mândrie;

Bucură-te, glas al Evangheliei care mustri păcatele pe care lumea le socotește nevinovate;

Bucură-te, apostol al pocăinței tămăduitoare de suflete;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 9-lea:

Urmaș al Sfântului Marcu al Efesului te-ai arătat, apărând credința cea curată de rătăcirile ereticilor, și, pentru râvna ta, Dumnezeu te-a primit în ceata Cuvântătorilor-de-Dumnezeu, împreună cu care cânți neîncetat: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Apărător râvnitor al predaniilor Sfinților Părinți ai fost, Sfinte Nectarie, spre mâhnirea celor care prețuiau mai mult cugetarea omenească decât pe cea insuflată de Dumnezeu. Pentru care te laudăm zicând:

Bucură-te, că ne înveți să unim dreapta-făptuire cu dreapta-cugetare;

Bucură-te, rudenie duhovnicească a Sfântului Marcu, noul apostol din Efes;

Bucură-te, prieten al Sfântului Fotie, înțeleptul patriarh al Constantinopolului;

Bucură-te, vestitor al învățăturilor Sfintei Biserici;

Bucură-te, apărătorule al celor ce iubesc predaniile Sfinților Părinți;

Bucură-te, că, asemenea Sfântului Maxim Grecul, ai răbdad prigoană de la cei de o credință cu tine;

Bucură-te, că, urmând aceluia, ai vădit rătăcirile ereticilor;

Bucură-te, că, fără să te scârbești de cei de alte credințe, te-ai scârbit de minciunile lor;

Bucură-te, pildă pentru ierarhii care apără credința ortodoxă;

Bucură-te, potrivnic al celor care răstălmăcesc adevărul;

Bucură-te, bucurie a celor prigoniți pentru Hristos;

Bucură-te, apostol râvnitor al dreptei credințe;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 10-lea:

Din lucrarea vrăjmașului, pentru păcatele unor credincioși sau chiar ale unor nevrednici slujitori ai altarului, unii oameni se smintesc și se îndepărtează de Biserică. Pune-le înaintea chipul viețuirii tale jertfelnice, o, sfinte al lui Dumnezeu, și, întorcându-i pe drumul cel bun, învață-i să cânte împreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

În focul încercărilor, puțină credință avem, sfinte al lui Dumnezeu, și în inimile noastre se cuibăresc ușor îndoiala și deznadejdea. Nu vrem să fim osândiți pentru aceasta de către Dreptul Judecător, Sfinte Nectarie, ci vrem ca, prin rugăciunile tale, să fim întăriți în credință, în nădejde și în dragoste, pe care dobândindu-le să îți cântăm:

Bucură-te, că mulți oameni citesc sau află despre viața ta minunată;

Bucură-te, că ei te cheamă să le fii ocrotitor;

Bucură-te, că cei slabi se întăresc prin dragostea ta;

Bucură-te, alinare a sufletelor zdrobite de încercări;

Bucură-te, îndepărtând îndoiala din inimile noastre;

Bucură-te, învățându-ne să nu fim tulburați de sminteala pe care o împrăștie diavolul;

Bucură-te, povățuindu-i pe creștini să părăsească păcatul și minciuna;

Bucură-te, balsam pentru inimile rănite de păcat;

Bucură-te, cel ce ne-ai învățat să nu amestecăm lumina cu întunericul;

Bucură-te, că gonești necredința cu care ne ispitesc duhurile necurate;

Bucură-te, mărturie a împărăției cerurilor;

Bucură-te, apostol al virtuții pentru păstori și păstoriți;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 11-lea:

Trupul tău a devenit templu al Duhului Sfânt și moaștele tale au izvorât bună-mireasmă, arătând harul pe care l-ai primit de la Dumnezeu. Și, închinându-se sfintelor tale moaște, credincioșii prind putere în lupta duhovnicească, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

„Eu L-am rugat pe Dumnezeu ca moaștele mele să fie împărțite în întreaga lume”, i-ai spus femeii care se întristase, neștiind pricina pentru care, la multă vreme după adormirea ta, trupul tău părea să se supună legilor firii. Și din oasele tale a izvorât mir, de a cărui mireasmă s-au minunat credincioșii din toată lumea care s-au învrednicit să primească în bisericile lor câte o părticică din sfintele tale moaște. Pentru care îți cântă:

Bucură-te, că Domnul a vrut ca lumea întreagă să afle despre sfințenia ta;

Bucură-te, că trupul tău a fost biserică vie;

Bucură-te, că inima ta a fost altar al lui Dumnezeu;

Bucură-te, că, atunci când maicile au vrut să îți pună epitrahilul pe sfintele moaște, ți-ai ridicat capul;

Bucură-te, că, deși te desfătezi de frumusețile raiului, nu te îndepărtezi de cei care te cinstesc;

Bucură-te, că, rugându-se la mormântul tău, maicile au prins aripi duhovnicești;

Bucură-te, că, urmând povețele tale,
Cuvioasa stareță Xenia a primit alese da-
ruri duhovnicești;

Bucură-te, că ucenica ta a dobândit
harisma vederii cu duhul;

Bucură-te, că, închinându-se la racla
ta, Cuviosul Filothei a râvnit a-ți urma pe
calea sfințeniei;

Bucură-te, că, și după ce ai trecut la
Domnul, i-ai îndrumat pașii spre intrarea
în împărăția cerească;

Bucură-te, văzându-i pe credincioșii
care, aflând despre viețuirea ta, pun înce-
put bun mântuirii;

Bucură-te, apostol al sfințirii creștini-
lor în vremurile din urmă;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie,
mare făcătorule de minuni!

Condacul al 12-lea:

Tămăduind-o de boala ei pe femeia ce
purta numele Sfintei Parascheva, ai mus-
trat-o mai apoi că nu s-a grăbit să mărtu-
risească altora ajutorul tău. Și, primind cu
smerenie mustrarea ta, ea a scris de înda-
tă cum ai vindecat-o, îndemnându-ne să Îi
cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Pentru a nu fi muștrați ca femeia aceea, chiar de nu avem priceperea de a mărturisi minunile tale, nu vom tăcea a le vorbi altora despre ajutorul pe care îl dai celor care se roagă ție. Pentru ca, împreună cu noi, și ei să te laude cu glas de bucurie, spunând:

Bucură-te, ocrotitorule făcător de minuni;

Bucură-te, ierarh făcător de minuni;

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;

Bucură-te, că nu ne săturăm să îți aducem laude;

Bucură-te, floare aleasă a raiului;

Bucură-te, prieten al creștinilor care dau mărturie despre puterea ta;

Bucură-te, învățându-ne să mărturisim minunile tale;

Bucură-te, că nu vrei să ținem lumina sub obroc;

Bucură-te, primind rugăciunile credincioșilor care au nădejde în ajutorul tău;

Bucură-te, că nenumărată mulțime de oameni ți-au mulțumit pentru ajutor;

Bucură-te, muștrătorule al celor nerecunoscători;

Bucură-te, apostol al minunilor lui Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, Sfinte Nectarie, sprijin al celor care Îl mărturisesc și Îl vor mărturisi pe Hristos prin viața lor, răbdând felurite prigoane din partea văzuților și nevăzuților vrăjmași, ocrotește-i cu puterea ta pe toți creștinii, ușurându-le suferințele și întărindu-i în lupta duhovnicească, pentru ca să Îi cânte împreună cu tine Dumnezeului celui viu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi iarăși se zice Icosul întâi: Precum oarecând marele ierarh Nicolae... și Condacul întâi: Veniți, ucenicilor ai lui Hristos... Apoi se zice această

Rugăciune

O, preasfinte și întru tot lăudate, mare făcătorule de minuni Nectarie, primește această puțină rugăciune de la noi, nevrednicii robii tăi, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutor preaminunat scăpând și către sfânt chipul icoanei tale privind, cu lacrimi fierbinți ne rugăm ție: vezi, sfinte, durerile noastre, vezi sărăcia și ticăloșia noastră. Vezi bubele sufletelor și ale trupurilor noastre. Ne rugăm ție, Sfinte Nectarie, grăbește de ne ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și ne sprijinește pe noi, robii tăi. Ia aminte la suspinele noastre și nu ne trece cu vederea pe noi, ticăloșii și scârbiții, că știm, sfinte al lui Dumnezeu, că de ai și pățimit grele prigoniri pentru dragostea lui Hristos, dar prin ele ai aflat dar de la Dumnezeu și astăzi viețuiești luminat în Împărăția cea gătită sfinților, fiindcă ne-am încredințat că, și după mutarea ta din viața aceasta trecătoare, cine a năzuit la ajutorul tău și cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine întru ajutor și nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine,

de minuni făcătorule, și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cărui om, în dureri aflându-se și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai ușurat suferința? Minunile și ajutorul tău ne-au făcut și pe noi, ticăloșii și scârbiții, să te chemăm în ajutor. Am auzit că trupul tău a rămas neputrezit, pentru a întări în noi credința în înviere. Am auzit și că, din dragoste pentru poporul credincios, mai apoi L-ai rugat pe Dumnezeu ca binecuvântarea sfințelor tale moaște să se răspândească în toată lumea. Știm, o, alesule ierarh, de mulțimea tămăduirilor pe care le-ai făcut, nou doctor fără-de-arginți arătându-te. Nu cunoaștem nici suferință și nici durere pe care să nu le poți alina. Nu cunoaștem nicio boală căreia tu să nu îi poți aduce tămăduire, dacă tămăduirea este spre mântuirea celor ce se roagă ție. Dar, mai mult decât atât, nu numai că ai tămăduit boli despre care doctorii ziceau că nu pot fi tămăduite, ci și pe mulți bolnavi i-ai ajutat să se întărească în credință și în răbdare, și să ia plată de la Dumnezeu pentru osteneala lor. Și aceștia, fără să primească tămăduirea trupeză, au primit tămăduirea sufletească și I-au mulțumit Domnului că, prin ghimpele bolii,

au fost aduși de la iubirea acestei lumi la iubirea celor sfinte, de la calea cea largă a patimilor la calea cea îngustă a mântuirii.

Aceste minuni ale tale, sfinte, ne-au făcut și pe noi a crede că la orice facere de bine ești gata ajutător și grabnic folositor și sprijin minunat. De aceea, suntem încredințați că pe tot cel ce aleargă la tine, cerând cu credință ajutor, nu-l treci cu vederea. Pentru aceasta și noi credem că și acum același ești, sfinte, precum atunci când i-ai ajutat pe cei care au alergat la tine. Credința noastră este slabă, dar, fiind scârbiți și în pagubă, alergăm la tine cu credință și cu lacrimi. Îngenunchind, ne rugăm ție, Sfinte Ierarhe Nectarie, ca să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce n-a trecut cu vederea rugăciunile tale cele jertfelnice, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri. Către Acela roagă-te, ca să fim și noi ajutați și miluiți, pentru rugăciunile tale, și din pagube și necazuri izbăviți, ca să lăudăm și să binecuvântăm și să slăvim întru-tot-lăudatul și preaputernicul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

Nota editorului

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în ultimii ani am adunat o mulțime de mărturii despre minunile săvârșite de Sfântul Nectarie din Eghina. O parte le-am tipărit deja, în volumele *Sfântul Nectarie - Minuni în România* și *Sfântul Nectarie - Vindecări minunate*, altele sunt cuprinse în acest volum, iar altele urmează să apară în volumul *Minunile Sfântului Nectarie din Eghina românească*.

Îi rog pe toți cititorii care au avut parte de ajutorul minunat al Sfântului Nectarie să îmi trimită mărturiile lor prin poștă, pe adresa Editurii Areopag (str. Alexandru Vlahuță, nr. 2, bl. M 50, scara 2, ap. 62, sector 3, București, cod 031023), sau pe adresa de e-mail danionvasile@yahoo.com, pentru a fi postate pe site-ul creat special www.sfantulnectariedineghina.ro, iar mai apoi tipărite în volum.

Îi mulțumesc pe această cale Preasfințitului Varsanufie Prahoveanul, care mi-a dat binecuvântarea de a strânge și de a tipări astfel de mărturii încă de când, la Mănăstirea Radu Vodă, unde era stareț, a fost adusă o părticică din moaștele Sfântului Nectarie...

Danion Vasile

Cuprins

Introducere.....	5
„Riscul la care mama s-a expus...”	15
„Acum lucrează la o companie foarte bună”	20
„Șansele erau aproape inexistente”	21
„Sfântul mi-a dat lecții de iubire”	25
„Totul s-a schimbat în bine”	27
„Pentru mine a fost clară mijlocirea sfinților”	35
„Cel mai bun loc de muncă”	45
„Ne-am găsit casa mult visată”	47
„Copiii au luat numai note de 10”	49
„Îmi simt sufletul mai ușor”	51
„Îi mulțumesc Domnului pentru această încercare”	54
„Nicio celulă malignă detectabilă”	59
„A înfăptuit o minune cu piciorul soțului meu”	63
„Minunile lui Dumnezeu mi se întâmplă în fiecare zi”	67

„Din analize reiese că ar putea să aibă cancer”	72
„A venit cea mai grea parte a vieții mele”	75
„Sfântul Nectarie ne-a ajutat băiețelul să rămână sănătos”	88
„Malformația copilășului meu”	92
„Nu mai avea niciun semn de răceală”	100
„Sfântul mă ajută neîncetat”	106
„Vindecare în zece zile, externare și acasă”	113
„Copilul nu mai este alergic la nimic”	114
„Părintele întâlnit de mine”	116
„Sfântul Nectarie a făcut minuni cu fetele mele”	121
„Parcă sufletul nu a mai fost încărcat”	122
„Parcă nu eram eu persoana care se opera”	124
Acatistul Sfântului Ierarh Nectarie.....	127
Nota editorului.....	152

Cărți apărute la Editura Areopag

*** - *Sfântul Nectarie - Minuni în România*

*** - *Sfântul Nectarie - Vindecări minunate*

*** - *Minuni contemporane*

Sfântul Ilarion Troițki – *Creștinismul sau Biserica?*

Părintele Mihail Polski – *Lacrimi și minuni din Rusia însângerată*

Părintele Mihail Polski - *Noii martiri ai pământului rus*

*** - *Mărturisitorii din închisorile comuniste. Minuni. Mărturii. Repere.*

*** - *Sfinți și păcătoși*

Părintele Adrian Făgețeanu - *Viața mea. Mărturia mea.*

*** - *Minunile sfinților închisorilor*

Părintele Arsenie Papacioc - *Testament*

*** - *Spovedania unui monah de la Muntele Athos*

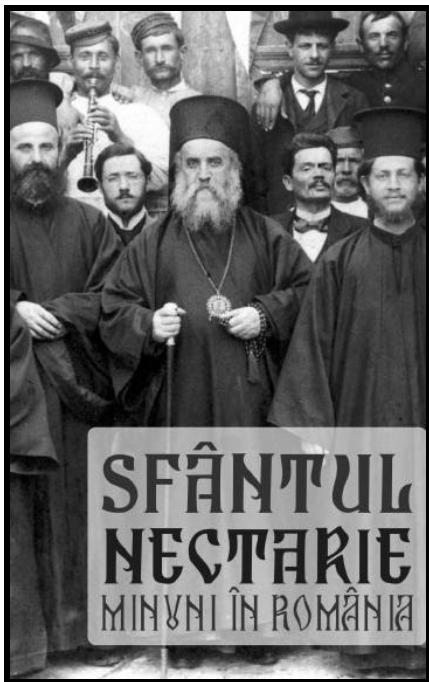
Părintele Damaschin Grigoriatul - *Minunile - mărturie a drepte credințe*

*** - *Viața, minunile și acatistul părintelui Ilie Lăcătușu*

*** - *Noi minuni ale Sfântului Spiridon*

Ciprian Voicilă - *Diavolul din pahar*

Danion Vasile – *Patericul mirenilor*

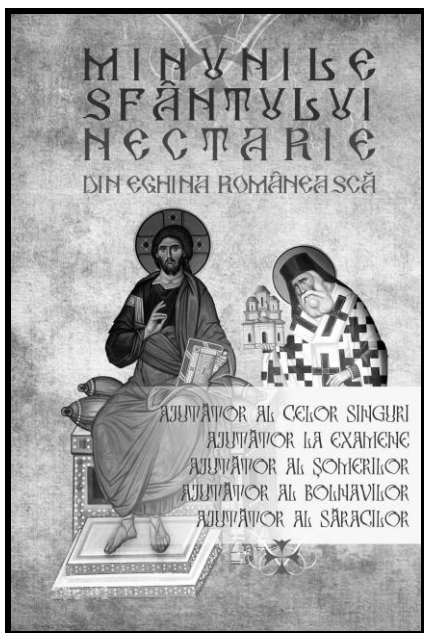

Aceasta este cea mai cunoscută carte despre minunile săvârșite de Sfântul Nectarie în țara noastră. Mulți dintre cei care au dat mărturie despre minunile trăite după citirea ei vorbesc și despre modul în care Dumnezeu, prin această carte, le-a schimbat viața...

Sfântul Nectarie este cunoscut, în toată lumea, ca vindecător al bolilor de tot felul, și în mod special al cancerului. În această carte puteți citi mărturii inedite ale bolnavilor, ale rudelor bolnavilor sau ale altor persoane care au stat aproape de bolnavi, despre modul în care Dumnezeu, prin Sfântul Nectarie, alungă bolile și aduce sănătate trupească și sufletească...

În curs de apariție:

În curând va vedea lumina tiparului o nouă carte, cu alte mărturii inedite, care va aduce multă bucurie creștinilor care au evlavie la Sfântul Nectarie. O carte care arată că, indiferent de greutatea prin care trecem, Dumnezeu ne întinde o mână de ajutor la momentul potrivit...

www.areopag.ro